

1 чужому наукайгого,
Свого не цурайгого...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редация і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: Barely 7-5337
Тел. з Нью-Йорку:
Barely 7-4125
УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 50. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІСІРОК, 21-го ВЕРЕСНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, TUESDAY, MARCH 21, 1967 No. 50. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Понеділок, 20 березня, 1967

В АМЕРИЦІ

150 КОНГРЕСМЕНІВ ВИСЛАЛИ ЛИСТА до головного прокуратора Ремсі Кларка, щоб він діяв на основі звіту Палати Коісії, яка ствердила, що конгресмен Адам Клейтон Повелл, зловживав публічними фондами, фальшивував посвідки на виїзди на транспорт та предкладав фальшиві звіти про виміну грошей. Палата позбавила Повелла становища конгресмена 1-го березня; 11-го квітня мають відбутися нові вибори в окрузі Повелла. 150 конгресменів хочуть спричинити, що до того часу Департамент Справедливості почне судові кроки проти Повелла. Повелл заповів, що в квітні неділю прибуде до Нью-Йорку, хоч йому грозить заарештування, але цього не зробив. Його ньюйоркські виборці мали парадно вітати Повелла, але це не сталося, бо він не приїхав.

ТРИ СУДДІ В НЬО ОРЛІНСІ, Луїзіана, вирішили, що окружний прокуратор Джим Гаррісон має досить доказів на те, щоб оскаржити Клея Л. Шо в тому, що він налягав на змову, щоб вбити президента Джона Ф. Кеннеді 22-го листопада 1963-го року. Карний Суд в повіті Періш в Нью-Орліансі перевірив чотириденні переслуховання, під час яких 29-річний, колишній наркоман, Вернон Бонді зізнався, що Шо, Освальд і померлий Дейвід В. Феррі змовлялися вбити Кеннеді. Суд залишив Шо на волі за кавцією 10.000 дол. Адвокати оскарженого здибали рішенням суду, на їх думку немає доказів вини їх клієнта.

ПРЕЗИДЕНТ НЕ ПРОСИВ ГУБЕРНАТОРІВ про підтримку у В'єтнамській війні, бо боявся, що республіканські губернатори на конференції в Білому Домі можуть його не підтримати. Але і демократичні і республіканські губернатори прихильно відгукнулися на тост, який підніс губернатор із Колорадо республіканець Джон А. Лав, і який підтримав губернатор Нью-Йорку республіканець Нелсон А. Рокфеллер. Тост бажав Президенту успіху в його поїзді на Далекій Схід, де будуть говорити про війну у В'єтнамі. Рокфеллер сказав, що Президент потребує підтримки губернаторів і підтримки всього народу та цілої країни.

110 НАУКОВЦІВ ІЗ 7-ОХ ДЕРЖАВ будуть досліджувати ті перші зразки "землі", які американські астронавти привезуть із Місяця. Національна Аеронавтична і Космічна Адміністрація вже найняла 96 американських науковців, які репрезентують 21 університет, два промислові концерни, три приватні інституції та 10 урядових лабораторій. Астронавти мають привезти на Землю 50 фунтів матеріалів, які мас відбутися 30-денний карантин в лабораторії у Гюстони в Техасі; 9-ох науковців найняли з Англії, трьох із Німеччини і по одному з Канади, Японії, Фінляндії і Швеції.

СЕНАТОР ЧАРЛЗ Г. ПЕРСІ відмовився заперечити, що він буде старатися про номінацію на республіканського кандидата на президента в 1968-му році. Іллінойський сенатор заявив журналістам, що він дав обіцянку республіканцям із Небраски дозволити у своїх виборах, які відбудуться 14-го травня 1968 р., ставити себе як кандидата на президента. Персі сказав: "Хто знає? А може я-схожу затримати мого прізвище у виборах для якогось іншого кандидата, а не для себе". Персі гадас, що це "неінтелігентно і невідповідально" вже тепер зрізати кандидатури в 1968 році.

У СВІТІ

ПІВДЕННОВ'ЄТНАМСЬКА КОНСТИТУАНТНА АСАМБЛЕЯ прийняла під час своєї сесії в суботу 18-го березня ч. р. односторонній текст нової конституції Південного В'єтнаму: Під час гарячої дискусії, члени конституанти погодилися подекуди на запропоновані військовою хунтою поправки, зокрема в тих справах, що стосувалися передачі в руки вибраного на основі конституції нового цивільного уряду. Зараз на другий день, в неділю 19-го березня, військова хунта затвердила прийнятний конституантою текст конституції. Увійде в силу нова конституція тридцять днів після її офіційного проголошення, що відбудеться правдоподібно в квітні 1967 року.

У ВІДПОВІДЬ НА ВИКИНЕННЯ ДВОХ СОВЕТСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ З ПЕКИНГУ, совєтський уряд викинув з Москви двох комуністичних дипломатів, обвинувачуючи їх в організуванні "антисовєтських дій". Одержали наказ покинути територію СРСР перший секретар комуністичної амбасаді в Москві Міао Чун і третій секретар Гсу Лін. Повідомлення про викинення комуністичних дипломатів було проголошене ТАСС-ом в суботу 18-го березня ч. р. Двох совєтських дипломатів викинуло з Пекіну за те, що вони мали нібито переслідувати китайських службовців, зайнятих у совєтській амбасаді.

ПІД ЧАС ВІДВІДІН АЛМА-АТИ, СТОЛИЦІ СОВЄТСЬКОГО КАЗАХСТАНУ, колишній віцепрезидент ЗДА Річард М. Ніксон мав декілька зустрічей із совєтськими робітниками. В розмовах з Ніксоном вони виявляли своє "обурення" в'єтнамською війною і вимагали, щоб ЗДА вивели негайно свої збройні сили з В'єтнаму. Ніксон мав змогу оглянути також деякі фабрики і підприємства в Алма-Аті. В деяких із них він порозумівався з робітниками єспанською мовою, що її знав Дехто із тих робітників, які працювали на Кубі.

У СОМАЛІНДІ, ДОТЕПЕРІШНІЙ ФРАНЦУЗЬКІЙ КОЛОНІІ В АФРИЦІ, проведено всенародний плебісцит в справі майбутнього державного становища цієї країни. Згідно із тимчасовими підрахунками, яких 60 відсотків голосуючих заявили за тим, щоб Франція продовжувала виконувати свій мандат над Сомалілендом. Провідники сомалілендського незалежного руху обвинувачують французьке правління, що воно сфальшувало висліди плебісциту і що "народ буде продовжувати свою боротьбу проти Франції".

ПІВНІЧНОВ'ЄТНАМСЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ РЕЖИМ відкинув у своїй заяві, проголошеній в неділю 19 березня, що раз будь-яку можливість мирових переговорів у справі В'єтнаму. У заяві засуджено американські мирові пропозиції, як "димову заслонку" для поширення війни. На думку північнов'єтнамських комуністів, ЗДА мусять припинити взагалі свою "агресію" і вивести всі свої збройні сили з В'єтнаму.

ЗАХІДНА НІМЕЧЧИНА ЗАКУПИТЬ на 500 мільйонів дол., себто кругло 2 більйони н. м. американські державні бонди, платні за 4-5 років. Це буде велика поекша для американського платничого балансу, дармащо кошти утримання війська ЗДА в Західній Німеччині сягають найменше 600 мільйонів дол. річно. Зате відпав давнійшій план, за яким Західна Німеччина мала закупити в ЗДА товарів на 675 міль. дол. річно.

Президент дозволив видати \$791,000,000 на будову автострад

Вашингтон. — Президент Джансон дозволив видати суму \$791,000,000 на будову автострад та на моргеджі, щоб скріпити економіку країни, яка виявляє сповільнений темп розвитку. Ці фонди були затримані минулого року Урядом тому, що економіка ЗДА виявляла інфляційний тиск. Тепер темп збільшення економіки сповільнився, і Уряд дозволив видати ці заморожені фонди, щоб підтримати рух в економіці. Колишній голова Ради Економічних Дорадок за президентуру Д. Д. Айзенгавера д-р Артур Ф. Вирнс заявив в Нью-Йорку, що можливість економічної злишки щотиння "стає яснішою". Але директор бюджету Чарлз Л. Шуліц заперечує це і стверджує, що економіка ЗДА "здорова". Але і він не перече тому, що додаткові федеральні витрати матимуть корисний вплив на збільшення темпу економічного росту. Тиждеву тому Президент просив Конгрес, щоб скасував припинення податкових полегшій для бізнесменів, які вони мали від інвестицій у свої підприємства. Палата вже привернула ці податкові полегшії за президентуру А. Сена та мас їх в найближчому часі схвалити.

Уряд відкладає справу об'єднання двох Департаментів

Вашингтон. — Президент відкликав на неозначений час справу об'єднання двох Департаментів Праці і Торгівлі в один Департамент Економічних Справ. Президент не зрізав свого плану, тільки його відкладає, бо виникла була сильна опозиція з організованого робітництва проти ліквідації Департаменту Праці. Президент передав цю справу Дорадчому Комітету в справі політичних праці. Уряд заявляє, що об'єднання двох департаментів зовсім не позбавило б робітництва голосу в найвищому адміністративному тілі — Кабінетові Президента.

Палата схвалила податкові полегшії для промисловців

Вашингтон. — Палата Репрезентів 16-го березня більшістю 386-ох голосів до 2-ох схвалила податкові полегшії для промисловців, які вкладають інвестиції в розбудову фабрик та фабричного устаткування. Ці податкові полегшії були припинені аж до 1-го січня 1968-го року в жовтні 1966-го року на те, щоб сповільнити темп збільшення економіки та спинити інфляційний тиск. Тепер економіка збільшується в повільнішому темпі, і президент Джансон просив 9-го березня Конгрес привернути бізнесменам податкові привілеї, і Палата тиждеву пізніше це схвалила. Тепер цей проєкт іде до Сенату, де переслухання в цій справі мають початися вже в понеділок 20-го березня.

Багаті негри організують мільйонний фонд на оборону громадянських прав

Нью-Йорк. — 47 багатих і впливових громадян негритянського походження, між якими є багаті бізнесмени та професіоналісти, організували одномільйонний фонд, який має бути зужитий щороку на те, щоб оборонити громадянські права негритянського населення та тих білих, які почувалися покривдженими в ділянці громадянських прав. Досі багаті негри стояли осторожні в боротьбі, яку їхні співгромадяни вели в обороні своїх прав. Тепер вони приєднуються до цієї боротьби і планують знайти одну тисячу своїх співгромадян, які щороку готові були б жертвувати по одній тисячі доларів на оборону всіх тих негрів і білих, які не можуть користуватися з однакових прав, що їм гарантує Конституція цієї країни. Ця акція протидії негрів звернена проти тих екстремістів серед негритянського населення, які, як Чорна сила, обороняючи свої чорних співгромадян, однократно виступають проти чорного населення. Новозорганізований Оборонний і Вигнотний Фонд не звернений проти білого населення, бо з цього зможуть користатися і білі американці, які потребуватимуть фондів на свою оборону.

У відбіванковому турнірі СУАСТ-Схід взяло участь 18 дружин

В дніях 18-го і 19-го березня в залі Української Централі в Пассейку, Н. Дж., відбувся відбіванковий турнір за першість СУАСТ-Схід, делегатури Української Спортової Централі Америки і Канади на Сході ЗДА. Організатором цього річного турніру СУАСТ-Схід була Головна Управа СУМА, а господарем Середок СУМА ім. ген. М. Тарнавського в Пассейку. В турнірі взяло участь 18 дружин, в тому 6 дівочих, 8 хлоп'ячих та 4 сеньйорів. Разом було 110 учасників — змагунів та змагунок 13 дружин СУМА та 5 дружин Пасту: В конкурентній юначок перше місце здобула дружина СУМА з Вінгеттону перед дружинами СУМА з Пассейку та Пасту з Ньюарку. В конкурентній юначок першуні стали юнаки СУМА з Гартфорду перед дружинами ровесників СУМА з Нью-Йорку та СУМА з Йонкерсу. Серед дружин сеньйорів перше місце зайняли відбіванкарі СУМА з Йонкерсу, за ними на другому місці опинилися дружина СУМА з Пассейку, на третьому дружина СУМА з Філадельфії. На найкращих загунів турніру вибрані: Леся Мочурад з Пассейку між юначками, та Гор Данчук з Нью-Йорку між юнаками. Турніром провів д-р Михайло Снігурович, ланковий відбіванкарі СУАСТ-Схід у співпраці з другими членами проводу турніру: мгрм Е. Гановським, Богданом Гойдичем і Василем Мочулою. Секретарями Тиміш Мельник і Володимир Рудакевич. Судді турнірових змагань були: д-р М. Снігурович, Ігор Сохан, Роман Глушко, Тиміш Мельник і Василь Данчук. Дружини першунів нагороджено мандрівними і постійними чашами, а подолані змагуні переможних дружин одержали індивідуальні пам'яткові чаші.

ЗДА БУДУТЬ ПРОДОВЖУВАТИ ОБОРОНУ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ — ЗАЯВИВ ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН У ГУАМІ

Гуам. — В понеділок 20 березня ранком на цьому ви-суеному найдалі на захід американському острові почалася стратегічна конференція президента Ліндона Б. Джансона і його військово-і політичних дорадників з керівниками південнов'єтнамської військової хунти. Вітаючи прибулих із Сайгону прем'єра Південного В'єтнаму ген. Нгусна Као Кі та його генералів, президент Джансон заявив, що ЗДА продовжуватимуть обороняти свободу й незалежність Південного В'єтнаму, аж поки не буде встановлений "почесний мир". Водночас із цим през. Джансон закликав провідників Південного В'єтнаму, що проведені американським урядом зміни в цивільному представництві ЗДА в їх країні не означають діяких змін в зобов'язаннях ЗДА і в їх рішучості обороняти Південний В'єтнам. Відповідаючи на привітання през. Джансона, голова південнов'єтнамської держави ген. Нгусан Ван Тіс заявив, що південні в'єтнамці діб'ються перемоги не тільки у війні проти комуністичної агресії, але й у боротьбі з голодом, хворобами й ігнорациєю. Нгусан Ван Тіс заявив також, що південнов'єтнамське військово командування випрацювало новий радикальний план припинення інфільтрації північнов'єтнамських військ на територію Південного В'єтнаму, який передбачає також створення фортифікованої зони попереч Південний В'єтнам і Лаос. Участь у конференції у Гуамі беруть з американського боку крім президента Джансона ще державний секретар Дін Ракс, секретар оборони Роберт МакНамара, амбасадор для спеціальних доручень В. Аверелл Гарріман, директор Центральної Розвідки Служби Річард Гелмс, генерал Мексвелл Д. Тейлор та інші, — усі прибули з Вашингтону. Із Сайгону на конференцію приїхали: амбасадор Генрі Кебот Ладж, дотеперішній амбасадор до Південного В'єтнаму, ген. Вільям Вестморленд, головний командант збройних сил ЗДА у Південному В'єтнамі та інші військовики.

Схоплено архів комуністичнод головної квартири у Південному В'єтнамі

Сайгон. — У недавній операції американських військ проти комуністів у Південному В'єтнамі знайдено підземну сіть коридорів і кімнат, в яких, між іншим, приміщувався архів та темна камера для роблення світлин. Між документами, фільмами і світлинами виявлено фотографії північно-в'єтнамського генерала Нгусна Чі Тань, який керує всіма комуністичними операціями у Південному В'єтнамі. У Північному В'єтнамі він займає найвище становище зараз після головного команданта й військового міністра Во Нгусна Дзянга, втілює у комуністичній війні проти Франції. Знайдений комуністичний фільм та численні світлинки будуть висвітлені у Білому Домі у Вашингтоні для Президента й членів Уряду. Плинується також дати їх для публічного висвітлення, щоб наочно доказати, що у Південному В'єтнамі воює регулярна північно-в'єтнамська армія, як агресор.

Окружний Комітет Відділів УНС у Філадельфії відбуде організаційні збори

Філадельфія. — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Філадельфії та околиці відбуде тут 19-го березня свої чергові організаційні збори з участю 38 союзових діляч, які репрезентували 26 Відділів Окрути. Зборами провела президія: голова Окружного Комітету й гол. радний Степан Гавриш, як президент, та секретар Окружного Комітету Петро Тарнавський, як секретар. Після короткого відкриття зборів С. Гавриш подав обширний огляд праці Окрути та її Відділів у 1966 році, як теж у двох перших місяцях 1967-го року. Він згадав у своєму слові про досягнення у членській кампанії поодиноких Відділів, назвавши найуспішніші з них Відділи ч. 153, 397, 83, 10, 245, 173 і 375. Заступник гол. президія і керівник Рекордового Відділу УНСоюзу Володимир Сохан вголосив доповідь про значення життєвого забезпечення в економічному житті країни та про ролі УНСоюзу в економічному і громадському житті українців. Згадавши коротко про професійну та найбільше модерну забезпечену службу УНСоюзу для своїх членів, В. Сохан накреслив плани та великі можливості перед УНСоюзом зв'язані із осягненням мети трирічної кампанії — 100,000 членства УНСоюзу.

Голова Контрольної Комісії д-р Володимир Галан зreferував план Окрути влаштувати "Союзний День" в Філадельфії, що має відбутися 10-го вересня д-р в околиці Честеру, Па. Описав С. Гавриш подав коротко план праці Окрути, що його заствердили односторонньо учасники нарад. Новому членові Клубу Заслужених Союзників інж. Мик. Нічезі вручив д-р Володимир Галан почесну таблицю члена Клубу за успіхи в членській кампанії 1966 року.

Вичерпавши точку внесків та побажань, президія закрив збори, після чого учасники нарад ще довго вели розмови при перекусі, яку підготував секретар Окрути Петро Тарнавський.

СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ ТРИВАТИМЕ ЦІЛИЙ ТИЖДЕНЬ, ПЛЕНАРНІ СЕСІЇ ТРИ ДНІ

Екзекутива ПАУК і Підготовчий Комітет для СКВУ відбуду в Вінніпегу чергові наради

Вінніпег, Канада. — Світовий Конгрес Вільних Українців, проголошений вже на листопад цього 1967-го року, триватиме формально цілий тиждень від неділі 12-го до неділі 19-го листопада та становитиме ряди для цілого ряду світових з'їздів українського жіноцтва, професіоналістів, ветеранів, педагогів, журналістів та інших, що повинні відбутися від неділі до четверга 12-16-го листопада. Пленарні сесії СКВУ мали б бути відкриті в четвер, 16-го листопада, і тривати до неділі 19-го листопада, включаючи цілий ряд конгресових культурних, товариських та мініфестацийних імпрес. Ці рішення в справах дальшої підготовки та переведення вже від довгого часу пленарного Світового Конгресу Вільних Українців винесено на чергових нарадах Підготовчого Комітету Пан-Американської Української Конференції (ПАУК) для Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ), що відбулися тут у приміщеннях канцелярії Комітету Українців Канади у власному домі минулої суботи, 18-го березня. Народи Підготовчого Комітету були попереджені засіданням Екзекутиви ПАУК та раніше Програмової Комісії Підготовчого Комітету. Екзекутива ПАУК на своїх нарадах, між іншим, схвалила додаткові постанови про поширення складів Програмової і Організаційної комісії Підготовчого Комітету. Згідно з цією постановою, кожна крайова організація в Канаді, що є членом Комітету Українців Канади (КУК), має право на свого представника в Програмовій Комісії, а кожна крайова організація в ЗДА, що є членом УККА, має право на свого представника в Організаційній комісії. Крім цього, обидві Комісії, Програмова і Організаційна, мають право кооптувати до свого складу на персональній базі (а не, як представників будь-якої організації чи установи) осіб з-поза терену їхнього діяння. В нарадах Екзекутиви ПАУК взяли участь: її президент о. прелат д-р Василь Кушнір, який провів наради, заступник президента Йосип Лисогір, секретарі Ігнат Білінський й Іван Сирник, д-р Матвій Стахів, Микола Плавук та мгр Іван Іванчук — чени Екзекутиви. Юрій Гвоздун — представник Хліборобсько-Освітнього Союзу в Бразилії, як також т-р Ярослав Кальба, д-р Богдан Гнатюк та ред. А. Драган. Народи Підготовчого Комітету, який складається із

В дальшому обмірковано рямкову програму Конгресу, справу доповідей і доповідців, збірку фондів на покриття коштів Конгресу та інше, й рішено відбутися чергові наради Підготовчого Комітету в першому тижні травня ч. р. в Торонті. З огляду на те, що канцелярія ПАУК не знає і не має адрес усіх управнених до участі в Конгресі установ, Підготовчий Комітет звертається цією дорогою до всіх заінтересованих в участі в Конгресі установ зголошуватися в програмових справах до Програмової Комісії при КУК (Ukrainian Canadian Committee, 430 Main St., Winnipeg, Man., Canada), а в організаційних справах до Організаційної Комісії при УККА (Ukrainian Congress Committee of America, 302 West 13th Street, New York, N.Y., 10014, USA).

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ГОЛОВА ФУЖО ОЛЕНА ЗАЛІЗНЯК ПРІБУЛА ДО ЗДА

Філадельфія. — Сюди на дощ перебування прибула з Канади голова Світової Федерації Українських Жіночків Організації п-і Олена Залізник із Монтреалю. Вона вже заслухала звіти окремих референтур ФУЖО та тоінформувала присутніх про підготовку українців Канади до участі у Світовій Виставці. Українські жіночки організації матимуть там свій односторонній виступ. П-і О. Залізник візьме участь у праці Програмової Комісії ФУЖО, яка підготує Сесію Українського Жіноцтва, у зв'язку з Світовим Конгресом Вільних Українців у Нью-Йорку, в листопаді ч. р.

ГОЛОВА ПУН ОЛЕГ ЖДАНОВИЧ ЗНОВУ ВІДВІДАЄ КАНАДУ

Торонто. — Заходами Президії УНО Канади та Українського Визвольного Фонду, до Канади на початку квітня приїде з відвідами голова Проводу Українських Націоналістів (ПУН) ред. Олег Штуль-Жданович. Він візьме участь у відзначенні 25-их роковин вимаршу Похідної Групи ОУН під час другої світової війни та у вшануванні пам'яті тих, які загинули в Києві в 1942 р., включно з відомою поеткою Оленою Телігою. О. Штуль-Жданович буде головним промовцем на святкових бенкетах у Торонті і Монтреалі, що відбудуться 8-го і 16-го квітня.

СВОБОДА

FOUNDED 1933

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid of the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Address: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Ще один „міст“ до Москви

Ратифікування Сенатором 16 ц. м. консулярного договору між ЗДА і СРСР — це новий доказ віри сучасної американської політики вже не тільки у „мирне співіснування“, а й в позитивну співпрацю Америки з СРСР, щоб на тій співпраці спертися світовий мир.

Сенат довго отягувався і вагався, чи ратифікувати той консулярний договір, який об'єднує Москві ведення шпигунської роботи на території ЗДА взаємно за сумнівний на тлі союзової дійсності обов'язок комуністичних властей до відомості американської амбасаді про кожний випадок арештування американського туриста в СРСР та допускати до нього репрезентанта тієї амбасаді. Насправді американському Уряду йдеться не так про конкретний зміст того договору, як про замінування відносин „співпраці“, замінування її раз американської доброї волі супроти Москви. Президентів і Державному Департаменту особливо залежить на добрих стосунках з Москвою тепер, під час В'єтнамської війни, щоб переконати Москву, що в її інтересі включитися в мирові заходи у В'єтнамському конфлікті і в тому дусі діяти на території Північного В'єтнаму.

Не тільки громадяни українського та інших східно-європейських походжень, але й численні групи американських ветеранів, частинно робітників і навіть законодавців робили всі можливі заходи, щоб не допустити до ратифікації того договору. Одним з найбільш переконливих виступів проти ратифікації було свідчення президента УКАА проф. Лева Добрянського перед сенатською Комісією закордонних справ, і цей виступ мав найбільший відгомін у цілій Америці. Головним аргументом у цьому свідченні було те, що Америка, встановлюючи своїм договором з Москвою консулярні в окупуваннях Москвою України, Білорусії та інших підсовєтських „республіках“, наче б апробувала стан довшої агресії та насильства окупації тих країн.

У дебатах перемогли інші, практичні аргументи, про які вже згадувало, та міркування торговельного характеру. І хоч ратифікація договору треба вважати новим ударом у справді вивольній аспірації українського та інших поневолених червоною Москвою народів, в цьому було й поважне досягнення громадян українського роду, які поділяли, щоб у дебатах над ратифікацією договору український вивольний аргумент відіграв поважну роль. Цей аргумент, правда, не поважив нового „мосту“, але поважно послабив його структуру.

Стихійні лиха

Незважаючи на всі зусилля метеорологів та інших науковців, на всі „сателіти погоди“, людина все ще не може не контролювати погоди, а часто-густо навіть передбачити, що буде завтра. Сотні чутливих метеорологічних детекторів стоять по різних континентах, реєструючи найменші сигнали... і раптом несподіваний землетрус нищить містечка й села в Перу, зрівнює з землею старовинне місто Тайпін у підсовєтській Азії: гинуть люди, гинуть тварини, западають в землю будівлі, моря і ріки виходять із берегів.

Власне — про ріки. Тисячі разів совєтська преса накручувала ту саму платівку, що, мовляв, „капіталістичні акули“ в багатій Америці не дбають про врегулювання рік, щоб уберегти від весняної повені. Не можна сказати, що місцева влада у нашій країні не вживає різних заходів у цьому напрямі, та не все можна й передбачити.

Тим часом усе в Совєтському Союзі відбувається за „соціалістичним планом“, і більшовицькі амбіції називають себе „перетвореннями природи“. Та ось уже з двох тижнів, як кийська преса дедалі частіше згадує про стихійні лиха, як спіткало Україну: великі й малі ріки виходять з берегів, затоплюють села й міста, руйнують будівлі, шляхи, зривають мости. Останнього місяця в Україні стояли морози, глибоко скушавши землю. Весняна вода не має де подітися. Треба уявити, що означає той факт, що в районі Смоленської Дніпро піднявся майже на 9 метрів вище від звичайного рівня! Ті маси води, ринучи на південь, в Україну — несуть із собою руйнувальну силу, не меншу від сили атомових бомб. У Молдавській АССР, у місті Сороки, людей і майно рятують солдати на військових амфібіях, прорубують дахи, щоб витягти з затоплених впродовж лише однієї години будинків дітей і старих...

Але справа не лише в необхідності „соціалістичних планувальників“ запобігти стихійному лиху. Справа ще й у тому, що напівголодне українське населення — це не населення ЗДА, якому у випадках стихійного лиха негайно допомагають іжею і теплим одягом численні організації. Хата для колгоспника цінніша, як великий дім у ЗДА для його власника. Згадуючи про стихійні лиха, що спіткало Україну, як, напевно, і Білорусь, згадуємо ще й про інші постійні лиха — необхідність „соціалістичних планувальників“ забезпечити населення СРСР всім потрібним і в час спокою.

I. Світ.

МАЛА ЧЕРВОНА КНИЖЕЧКА

Мільйони цих малих книжечок поширюються не тільки в самому Китаї, але також в переказах на різні мови по всьому світі.

Ось зараз перед нами книжечка англійською мовою на 312 сторінок дрібного друку, з портретом нового „пророка“ Мао Тсе-тунга та передмовою його помічника і наслідника в майбутньому марксистсько-ленінському раю.

Американський уряд дав дозвіл на імпорту цих книжечок, хоч бодай-яке торгівля з червоним Китаєм під заборону. Книжки різного характеру, головна наукова та політична, дозволяється з Китаю привозити, але не можна за них пересилати гроші, і тому квітати вносять їх до депозиту. — Отже, практично Пейпінг не дістає за ці книжки заплати, але сподівається, що його пропаганда матиме успіх.

Лін Мао у своїй передмові пише, що кожна людина повинна думати Мао старанно вивчати і робити згідно з його вказівками.

Книжечка має 33 розділи, що складаються з речень та завдань, виготовлених або написаних „пророком“ Мао в різні часи — при різних нагодах. Надруковано її у Пейпінгу в 1966 році.

Веремо найбільш маркантні з висловів Мао, зазначаючи в дужках дату їх виготовлення та сторінку.

В першому розділі про комуністичну партію говорить Мао: „Сила, що веде нашу справу вперед, є китайська комуністична партія, теоретичною основою якої є марксистсько-ленінзм“ (1. 1954).

Далі: „Якщо повинна бути революція, мусить бути революційна партія. Без революційної партії, без партії, побудованої на марксистсько-ленінській основі, немає можливості вести працюючу класу та широкі маси народу на розгром імперіалізму та його правлячих собак“ (4).

„Ворог не згине сам. Ані китайські реакціонери, а ні агресивні сили американського імперіалізму не зійдуть самі зі сцени історії“ (11. 1948).

На стр. 12 згадується боротьба проти уряду Чінг Кай-шека та наводиться цитата з статті Мао із 1945 р., коли він оповістив китайський народ про перемогу комуністів над японцями. В дійсності комуністи не брали жадної участі у війні проти японців, а вели ту війну війська національного уряду. В нерівній довшої боротьбі вони були знеможнені, а в 1945 році мали ще боротися проти червоних, яким доповідала Москва, маючи мирний договір з національним урядом Китаю.

Сторінки 19-20 присвячені „внутрішнім ворогам“ не тільки в Китаї, але й в комуністичних партіях і інших країнах: догматикам та ревізіоністам. „Ревізіонізм — одна з форм буржуазної ідеології. Він відкидає різницю між соціалізмом та капіталізмом, між диктатурою пролетаріату і диктатурою буржуазії. Наше завдання розвивати акти ревізіонізму (1957 р.).

Далі: „Кожний комуніст

мусить зрозуміти, що політична сила виростає з рушійної“ (61. 1938 р.); „захоплення влади збройною рукою, розз'ясування всіх основних справ збройною рукою — головне завдання революції. Цей принцип марксистсько-ленінського доброго для Китаю і для всіх інших країн“.

Розділ 31 трактує виключно про ролі жіноцтва, як невичерпного джерела робітничої сили. Досі жіноцтво, пише Мао, забавало часу прихватувало справам релігії, дрібним родинним справам, а також любові, що є буржуазним забобом; жінка повинна критично ставитися до свого чоловіка, відповідно скеровувати його думки, пам'ятаючи, що він — батько її дітей, а діти — будівники майбутньої комуністичної держави всесвіту.

„Теорії Маркса, Леніна, Енгельса, Сталіна — універсальні. Їх треба розглядати не як догму, а як керівництво до дії... треба зрозуміти марксистсько-ленінський науковий революційний... треба навчитися користатися ними для розв'язання всіх проблем“ (306 1938).

Ледве чи більшість читачів цієї книжечки, а зокрема діти, яких змушують цю передмову читати, усе в ній зрозуміють.

Мао, як і інші лідери комунізму, не сміє критикувати писання тих чотирьох „пророків“, на яких посилається. Очевидно, він також не сприймає тієї істини, що Маркс і Енгельс не зрозуміли ходу історичного розвитку в часах, коли вони жили, а що ж говорять про часи теперішні.

В 1942 році німецький поет Гайне писав „Комунізм, що його широко дискутують і що живе в заповідних майданках, на солом'яних матицях, все ще герої у ці перехідні часи модерної трагедії... майбутнє для нього має запах московської шкіри, крові та нагав“.

Мао — також вірний учень Леніна, який говорив: „Треба бити народ по голові до тих, поки не залупує серед нього комуністична ідея“.

ТРИБУННИЙ СТАН ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ

У Бюлетені Світової Федерації Українських Жіночих Організацій „Українка“ в світі“ письменниця Леся Хриплива — представник Правління ОПДЛ на ЗДА, пише: „Ця література терпить на величезний брак відборців. Коли говоримо про відборців, то це не діти, а їхні батьки. Це вони купують дитині книжку, вони її зацікавлюють, нею дитину. Якщо вони не зроблять цього, дитина сама ніколи не дістанеться до книжки. А якраз у нашій дійсності в дуже багатьох випадках так і є: десятки гарних і добрих книжок лежать і марнуються на книгарських полицях, а діти вистояють так, немаче б їх зовсім не було. Вистояють з усіма цими типовими недоліками та шкодою для їх національного виховання, які таке „безкнижжя“ приносить зі собою“.

У Бюлетені Світової Федерації Українських Жіночих Організацій „Українка“ в світі“ письменниця Леся Хриплива — представник Правління ОПДЛ на ЗДА, пише: „Ця література терпить на величезний брак відборців. Коли говоримо про відборців, то це не діти, а їхні батьки. Це вони купують дитині книжку, вони її зацікавлюють, нею дитину. Якщо вони не зроблять цього, дитина сама ніколи не дістанеться до книжки. А якраз у нашій дійсності в дуже багатьох випадках так і є: десятки гарних і добрих книжок лежать і марнуються на книгарських полицях, а діти вистояють так, немаче б їх зовсім не було. Вистояють з усіма цими типовими недоліками та шкодою для їх національного виховання, які таке „безкнижжя“ приносить зі собою“.

У Бюлетені Світової Федерації Українських Жіночих Організацій „Українка“ в світі“ письменниця Леся Хриплива — представник Правління ОПДЛ на ЗДА, пише: „Ця література терпить на величезний брак відборців. Коли говоримо про відборців, то це не діти, а їхні батьки. Це вони купують дитині книжку, вони її зацікавлюють, нею дитину. Якщо вони не зроблять цього, дитина сама ніколи не дістанеться до книжки. А якраз у нашій дійсності в дуже багатьох випадках так і є: десятки гарних і добрих книжок лежать і марнуються на книгарських полицях, а діти вистояють так, немаче б їх зовсім не було. Вистояють з усіма цими типовими недоліками та шкодою для їх національного виховання, які таке „безкнижжя“ приносить зі собою“.

Михайло Васильк

ЧИСЛО УКРАЇНСЬКИХ ПОСЕЛЕНЦІВ В АРГЕНТИНІ

Перепис населення в 1947 році викazuje такий стан населення:

Населення взагалі — 15.893.827 (100%); в тому числі: аргентинців — 13.457.900 (85%), чужинців — 2.435.927 (15%).

Порівнявши число чужинців, виявлених переписом, із числом тих, які оселилися в Аргентині, бачимо, що число їх зменшилось майже на 1/3 частину. Отже, статистика виявляє зменшення внаслідок природної смертності, але не виявляє, внаслідок уже згаданих причин, кількості природного приросту населення серед чужинців групи. Тому, щоб обчислити приблизну кількість чужинців та їхніх нащадків, треба усталити їх природний приріст. Для цього можна вживати двох способів:

а) Усталити масу природного приросту населення серед чужинців групи і застосувати її до поодиноких емігрантських груп, маючи на увазі при тому час їх поселення.

б) Прийняти як зразок, чи матрицю, вікову побудову загальної населення і застосувати її до чужинців групи, зберігаючи відносний стан між т. зв. „чистою віковою групою“ і рештою тих груп.

Для застосування першого способу потрібно усталити певний зразок для поселення, зберігаючи при тому всі правила, усталені статистикою відносно його величини й репрезентативності, та перевести в ньому анкету-запитник. Цей спосіб, хоч може докладний, майже неможливо перевести головну з огляду на брак докладної інформації про місце осідку (адреси) всіх поселенців, а це в свою чергу виключає можливість застосування статистичної методи. Другий спосіб багатоглибший, але не зовсім вірний, бо в загальному підносить дещо ступінь природного приросту населення чужинців групи. Соціологи й демографи твердять, що природний приріст населення серед першого покоління емігрантів дещо нижчий, як серед другого покоління чи серед автономного населення, зокрема в Латинській Америці. При цьому, однак, не аж так велика, щоб через неї відкидати цей засіб.

Практично в Аргентині вікова побудова загальної населення і чужинців групи в 1947 році виглядала так:

(Закінчення буде)				
0-9	3.359.088	21,2	20.751	0,9
10-19	3.095.170	19,5	67.315	2,8
20-29	2.776.113	17,6	198.553	8,1
30-39	2.386.160	15,1	343.425	14,1
40-49	1.897.190	12,0	648.227	26,6
50-59	1.276.512	8,0	561.349	23,0
60 і більше	1.038.648	6,5	579.823	23,8
Всього	15.893.827	100	16.484	0,7
Разом			2.435.927	100

На судовий розправі в Атенас перед трибуналом засуджено 15 чужинців старшого за віком, яких американська промайданська влада, який був ухвалений підпільно-військовий орган „Аспіда“. Підсудних засуджено на в'язничні кари від 2 до 18 років. Підсудні твердили, що вони незвинні.

Андрій Качор

РОМАН ГОЛІАН

Пам'яті визначного журналіста і громадянина

Вже два місяці проминуло, як у Франції, в містечку Понтуаз, біля Парижу, після короткої, але важкої недуги, зовсім несподівано 17 грудня 1966 р. відійшов у вічність на 67 році життя член Президії Української Національної Ради Роман Голіан, один із кращих українських журналістів у Галичині між двома світовими війнами.

Я мав нагоду і щастя пізнати Романа Голіана в своїй ранній молодості, мешкаючи деякий час у його батьків, Теодора і Івони Голіан, у Львові, при вулиці Курковій ч. 25. Пізніше я повні десяти літ був його співробітником у тижневик „Неділя“, і від того часу був з ним у добрих і дружніх стосунках, хоч останню ми жили на різних континентах.

Роман Голіан народився в Винниках біля Львова в 1899 році, де якийсь час жили його батьки, які переїхали сюди, ще перед першою світовою війною до Львова. Батько Романа, добрий ремісник-кравець, провадив до часу першої світової війни велику кравецьку майстерню, відому в цілій Галичині між нашим священством завдяки солідній обслузі цього стану перевертнями і папистами. Після війни цю саму майстерню провадив він у трохи менших розмірах на вулиці Курковій. Батько був кілька разів головою Міщанського Братства і постійним членом його Виділу. Головною силою й опорою Міщанського Братства були майстри-ремісники, які творили своєрідну українську міщанську „дильчатку“, що завзято змагалася з куди сильнішою польською міщанською елітою за право бути господарем у місті князя Льва.

Не диво, що й діти Теодора Голіана — Роман, Володимир, Ніна і Софія — виховувалися в українському патрістичному дусі, насичені елітарною міщанською гордістю та надзвичайною педантичністю, одиченою со своїх батьках, маючи в собі також і німецьку точність — їхня мати була родовитою німкеню-колоністкою. Всі вони покинули українські гімназії і були активними в українській громаді.

Роман Голіан закінчив українську державну гімназію у Львові напередодні першої світової війни. Під кінець війни був мобілізований до австрійської армії, де відбув старшинський вишкіл і в ранзі чотаря був коротко, мабуть, на італійському фронті. Після розвалу Австрії зголосився до Української Галицької Армії. Був деякий час в Армії УНР. Переїздив у страхотні наших визвольних змагань, повернувшись додому з кінцем 1920 року в ранзі поручника.

Після війни жив у батьків і дуже хотів вийти за кордон на студії політичних наук, однак матеріальні засоби батьків у той час на це не дозволяли. Він рішився тоді на дуже важку й відповідальну працю українського журналіста, розуміючи добре, що по програній війні ролі журналіста — це ролі

професора Гітлера Паппандреу, колишній американський промайданський лівий, який був ухвалений підпільно-військовий орган „Аспіда“. Підсудних засуджено на в'язничні кари від 2 до 18 років. Підсудні твердили, що вони незвинні.

тій змові був син тодішнього професора Гітлера Паппандреу, колишній американський промайданський лівий, який був ухвалений підпільно-військовий орган „Аспіда“. Підсудних засуджено на в'язничні кари від 2 до 18 років. Підсудні твердили, що вони незвинні.

тій змові був син тодішнього професора Гітлера Паппандреу, колишній американський промайданський лівий, який був ухвалений підпільно-військовий орган „Аспіда“. Підсудних засуджено на в'язничні кари від 2 до 18 років. Підсудні твердили, що вони незвинні.

професора, який має йти в перших лавах „української суспільності й... формувати її нову державотворчу думку. Сам має вроджений хист до журналістики, і тому скоро міг себе виявити.

Вже в рр. 1921-22 бачимо Романа Голіана серед співробітників сатирично-гумористичного ілюстрованого двотижневика „Будяк“, що його видавав у Львові відомий видавець Дмитро Кренжаловський. Далі, він співпрацює у сатирично-гумористичному двотижневик „Зіс“, що його редакторами були спершу Лев Лепкий, а пізніше Едвард Козак, а співробітниками, такі відомі журналісти, письменники та мистці, як Олександр Бабій, Микола Вороний, В. Гірий, Т. Крушельницький, Михайло Рудницький, Роман Купчинський, Анатоль Курдик і інші, а ілюстраторами Павло Кожух, М. Буткович, О. Сорохтей, П. Холодний (син), Р. Лісовський, Р. Чорний та Едвард Козак. Роман Голіан тоді часто писав сатиричні фейлетони під псевдонімом Аристіда Шишиця.

В той же самий час Р. Голіан став співробітником „Нового Часу“ у Львові, що його видавав Іван Тиктор, а редагував Дмитро Палів, пізніше Осип Боднарівич. Якійсь час був редактором „Українського Слова“ — тижневика, що його видавало „Міщанське Братство“, а за редакцію відповідав енергійний ремісник-бронзовник Ів. Кузьмич, що мав свою майстерню в домі, де містилася пластово-домівка. Був редактором „Українського Пропору“, що виходив у Львові в рр. 1924-25, і був польською владою закритий.

У рр. 1924-27 Роман Голіан кількакратно виїждив до Відня, щоб закінчити високі студії журналістики, до чого намовляли його батько, даючи фінансову підтримку, а також його наречена Оля Вербицька, з якою він пізніше одружився. В той час редактор „Українського Пропору“, що виходив у Львові в рр. 1924-25, і був польською владою закритий.

У рр. 1924-27 Роман Голіан кількакратно виїждив до Відня, щоб закінчити високі студії журналістики, до чого намовляли його батько, даючи фінансову підтримку, а також його наречена Оля Вербицька, з якою він пізніше одружився. В той час редактор „Українського Пропору“, що виходив у Львові в рр. 1924-25, і був польською владою закритий.

У рр. 1924-27 Роман Голіан кількакратно виїждив до Відня, щоб закінчити високі студії журналістики, до чого намовляли його батько, даючи фінансову підтримку, а також його наречена Оля Вербицька, з якою він пізніше одружився. В той час редактор „Українського Пропору“, що виходив у Львові в рр. 1924-25, і був польською владою закритий.

Після війни жив у батьків і дуже хотів вийти за кордон на студії політичних наук, однак матеріальні засоби батьків у той час на це не дозволяли. Він рішився тоді на дуже важку й відповідальну працю українського журналіста, розуміючи добре, що по програній війні ролі журналіста — це ролі

тій змові був син тодішнього професора Гітлера Паппандреу, колишній американський промайданський лівий, який був ухвалений підпільно-військовий орган „Аспіда“. Підсудних засуджено на в'язничні кари від 2 до 18 років. Підсудні твердили, що вони незвинні.

Лев Шанковський

АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКА ІСТОРІОГРАФІЯ СХІДНОЇ ЄВРОПИ І НАШІ ЗАВДАННЯ

4

Так чи інакше науково-педагогічна праця для вивчення історії Росії та Східної Європи в обох англоамериканських північноамериканських континенту перебуває ще в передпідпунктовій ері. У тієї ери, з почуття вищої долі расистського порядку, легковажно все, що діялося в Росії та в Східній Європі. Після появи „спутника“ американці кинулися до вивчення совєтських здобутків у природничих і технічних науках. На жаль, не прийшла пора на гуманітарні науки, зокрема на науку історії, але ця пора повинна прийти — чим скорше, тим краще. Потреба тільки повного зрозуміння не-

обхідності вивчення „російського комплексу“ в усіх його процесах, явищах, силах і розвиваючих тенденціях. Вузкість і однобокість у вивченні цих явищ і процесів може призвести до катастрофи.

Англо-американська історіографія, що обслуговує науково-педагогічну діяльність історичної науки про Росію, кількісно дуже багата. Маючи кожного року понад 20.000 п'ятих відборців на свої творчі в студентах курсів російської історії, американські історичні масово продукують підручники „Історії Росії“ та читанки (т. зв. „Рідінг“) з історії Росії, в яких репродукується джере-

ла з історії Росії та статті з різних журналів. Назви цих творів ідуть в десятки і, мабуть, 34 всієї англо-американської історіографії припадає на цю літературу. За небагатою винятками (Флоринський, Рязановський, Еллісон), ця продукція не вносить нічого нового у висвітлення історії Росії. Наука не є наукою, коли в науковий обіг не вводяться нові факти, коли в ній відсутній новий підхід до відомих фактів, коли в ній нехтується одними фактами, а інші підганяються під раніше встановлені схеми.

На жаль, автори масових підручників „Історії Росії“ ігнорують ці відомі істини і по-прежнему ідуть по старому, коли в ній відсутній новий підхід до відомих фактів, коли в ній нехтується одними фактами, а інші підганяються під раніше встановлені схеми.

Щоб не бути голословним, постараюся вказати на головні недоліки цієї масової продукції: (а) повне ігнору-

вання нових здобутків історичної науки, як теж науки археології і науки етногенезу, головною в СРСР та в країнах сателітів. Про політичні і філософські прагматизм совєтської історіографії, про її тенденційність та нахил до фальсифікації можна мати вироблену думку, але, не зважаючи на це, можна переходити до денного порядку над науковими здобутками таких визначних істориків, як Б. Греков, М. Каргер, Д. Ліхачов, В. Пачуто, В. Рибаків, А. Смирнов, М. Тихомиров, П. Третяков, В. Пичета та багато інших. У кожному разі, вони випередили головного ментора американських істориків, В. О. Ключевського майже на ціле століття; (б) майже бездискусійне прийняття ними норманської теорії походження Русів і тому у вигляді, майже списаному з Баєра та Шлєгера, при чому вельми велика дискусія між норманістами й антинорманістами, що й досі хвилює справжніх істориків, якось

не зачепила авторів наших підручників, немов би її не було; (в) таке ж бездискусійне прийняття ними „звичайної“ схеми історії Східної Європи: Київська Русь — Московська Русь — Російська імперія — Совєтський Союз, при чому про інші схеми (Грушевський) навіть не згадується, а факт, що у „звичайній“ схемі, „виплита“ понад історію, близька історія Галицько-Волинської держави, — авторів наших підручників не турбує; (г) інтерпретація історичних процесів у Східній Європі в дусі російсько-великодержавного шовінізму, при чому екзальтація деяких американських істориків у звеличуванні імперії та її будівників ставить нерідко в тій подвиги найбільш цареславних чи совєтсько-патріотичних істориків.

Таким чином велика частина англо-американської історіографії, що служить науково-педагогічній діяльності, не виконує своїх важливих завдань для поширення

знання про Східну Європу серед американського суспільства. Безконечно повторюючи завичні концепції, стосуючі догматичне глумлення багатьох проблем, нехтуючи всім, що не вкладається в їхні схеми й концепції, автори підручник

ДРУГА ФРАНКІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ НТШ

Вшановуючи роковини Івана Франка, дійсного і почесного члена нашого Товариства, НТШ ушанувало 17-го грудня 1966 р., в аудиторії Українського Інституту Америки в Нью-Йорку, другу Уроцисту Наукову Конференцію, що її відкрив і нею проводив директор Філологічної Секції проф. д-р В. Лев. У вступному слові проф. Лев зазначив, що цілком Франківський Конференцій є не лише всебічно насвітлює постать та заслуги Великого Каменяра, але й очищує його від наклепів, що йому старіються приписувати, більшовицької літературознавці.

Доповідь н. т. „Роля Івана Франка в робітничому русі“ виконав ред. В. Вергас. Прелегент поділив соціалістичні доктрини на ідеологічну групу, що шукала кращого суспільного устрою, та на революційну групу, що пропагувала повалення державної влади за допомогою революції і встановлення безкласового суспільства. Прелегент описав розвід робітничого руху в Галичині (В. Лімановський), коли в 60-70 рр. 19-го ст. українська робітничка справа не існувала ще як фактор. Ред. Вергас представив працю Української Радикальної Партії, що допомагала усамостворюватися українському робітничому рухові в Галичині, роллю Юліана Вачинського (1890 р.), що змагав до національно-політичної самостійності, та вікниці праці Української Національно-Демократичної Партії (1899 р.), та роллю Франка в робітничому русі. Франко вважав соціалізм як вселюдський ідеал, а в робітничих справах спирався завжди на національний принцип. Він ніколи не сприяв діяльності матеріалізму Маркса-Енгельса.

Мед. Я. Гриневич оповідав у своїй доповіді н. т. „Релігійний світогляд Івана Франка“ поширену думку про атеїзм Франка, покликуючись на відношення Митр. Шептицького та українських священиків (Чапальський, Волянський, Глібницький) до Франка, при чому зазначив, що саме о. д-р Й. Застірець був ініціатором старань надання Франкові нагороди Нобеля. Прелегент зазначив, що в творчості Франка („Мойсей“, „Іван Вишенський“) пробивається віра в Бога та релігійність автора. Д-р О. Соколинський подав у доповіді „Забута англомовна згадка І. Франка про Т. Шевченка“, подробиці про статтю Франка, вислану 1914 р. до „Eurodean Review“ в Лондоні, яка появилась шойно 1924 р. в журналі „The Slavonic Review“ п. н. „T. Shevchenko“. В тій статті про горіть про значення Шевченка, як безсмертного поета-генія.

Проф. д-р Я. Падох подав у доповіді „Причини до популярності І. Франка“, короткі статистичні дані про культ Франка у Відділь УНСоюзу. Почавши від 1903 року 26 Відділь УНСоюзу називалися іменем Великого Каменяра. Д-р К. Кобрицький зreferував, або відчитав надіслані чотири доповіді таких авторів: проф. д-ра М. Андруска п. н. „Похорон — поема І. Франка“. Автор зазначає, що поема „Похорон“ — це легенда про великого гриняка, що наверхтється на праведний шлях візю свого власного похорону. В Еспанії ця легенда є додана до оповідань про гриняка Дон Жуана де Теорію. Франко позбавив її у своєму творі, аскетично-релігійних мотивів і переніс її на чисто світський ґрунт, вважачи, що час великих класових і національних антагонізмів має значно інше поняття про великого гриняка, ніж часи Філіппа II і Тюрквемаді. Герой поеми Франка — це Мирон і поет отожднює себе з ним та в цій поемі бачить візю власного похорону. Є це смілива поетична ілюстрація внутрішньої боротьби людини та роздвоєння в її душі.

Проф. д-р Р. Кухар подав „Картину Львова в повісті Франка „Лель і Полець“. В цій повісті описав Франко

місто Львів, починаючи з 1848 р., соціальну структуру Львова, національні відносини того ж часу та політичні партії.

Проф. д-р Г. Лужницький в доповіді „Драматичність поетичних образів в творчості І. Франка“ стверджує, що Франко належить до вищококваліфікованих знавців теорії й історії театру і старався триматися законів будови драми. Але Франко був першочисним поетом. Тому й плястика поетичних образів у його творчості підноситься в деяких творах до повної драматичності, в інших падає до рівня публіцистики. Наприклад в „Паньських жартах“ майже побіч цього найвищого тону, високий і багатий у поетичну силу та драматичність — образ бурі в природі та бурі — серед селян. При цьому явищі природи Франко передає чіткіше настрої дівочих осіб, тобто їх психічний стан і це використовує він першочисно в ліриці і в настроях психологічних моментів („Смерть Каїна“, „Мойсей“). І в цьому є велика майстерність Франка як поета і драматурга.

Проф. д-р Н. Король описав свою „Зустріч з І. Франком“ літом 1914 р., коли то він, як старшина російської армії опинився у Львові. В розмовах на політично-суспільні теми Франко зазначав, що найкращим оборонцем працюючого люду була держава, в уряді якої були б заступлені всі класи населення. Франко не рівав в пролетарську солідарність, бо коли працевлаштування стане законодавцем, судією і арбітром в одній особі, тоді буде вона стократ жорсткішою ніж приватний підприємств. Франко і не передбачував, що його слова невдовзі сповняться.

В популяризованій частині Конференції мгр Л. Храплива в доповіді „І. Франко й діти“ говорила про заслуги Франка в ділянці дитячої літератури, який як автор численних творів для дітей і молоді, створив окрему добу в історії цієї літератури. Франко цікавився проблемами виховання молоді та її духовного розвитку; в його творах проявляється любов до дітей та турбота про них, як майбутніх членів нашої спільноти. На закінчення прелегента подав також характеристику молодечих типів в оповіданнях Франка.

Д-р С. Карпінська доповідала про „Мовні особливості села Нагуєвич“. Прелегента поділила територію бойківського говору на три полосу (ізофони), зазначаючи, що карпатська верхівня зберегла найбільш архаїчні риси цього ж говору. Д-р С. Карпінська з'ясувала морфологічні та фонетичні прикмети мови с. Нагуєвич, зокрема вимову і наголосвання слів, та спиналася на походження назви „бойки“ (від „бос“) та назви села „Нагуєвич“.

Проф. д-р В. Стецюк дав доповідь п. н. „І. Франко як класичний філолог“, зазначивши на вступі, що Франко вже від студентських часів займався перекладами з античних літератур. Найранішою спробою перекладів була Гомера „Одіссея“, та Софоклева „Електра“. Майже дуже докладні студії класичної філології в університеті, Франко дав цілу низку перекладів античних авторів, як Люкреція Кара, Вергілія, Менандра, Горація, Геродота, Гесіода, Геронда, Арістофана, Теокрита, Гомера, Овідія і інших. Він перекладав також псевдо-Орфевих „Аргонавтів“ та дав повну антологію грецьких поетів до 6 в. до Хр., випущивши в світ твори 62 поетів. Франкові завдячуємо також вільні переклади прозових творів грецьких та римських істориків, здебільша про легендарну історію Риму.

Проф. д-р К. Кислевський доповідав про „Стилічні й ритмічні засоби І. Франка“. На вступі прелегент подав характеристику основ науки шарування, а саме стилістики, метрики і ритмики, ефонії і строфіки. Досліджуючи мистецькі засоби Франкових поезій, проф. Кислевський поєднав лише вище наведені основи шарування, йатомість не брав до уваги

Нью-Йорк, Н. Н. МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ ФРАНКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ ПРАЦЮЄ

Обраний 16-го грудня 1966 року Метрополітальний Ювілейний Комітет Святкування Роковин Івана Франка в Нью-Йорку під протекторатом УККА, вже намітив конкретну програму, визначив промовця та заплянував влаштування виставки українських книжок і прес, включно з Франківською. На засіданні 27-го лютого, яким проводив адв. Іван Філіс, та на якому були присутні представники УККА мгр. Ів. Вазаро, голова Об'єднаного Комітету Американсько-Української Організації міста Нью-Йорку Відділь УККА мгр. Р. Гуттлевич, голова хору „Думка“ мгр. Р. Степаняк, бувший прем'єр Карпатської України Юліан Ревай від „Самопоміч“, яка спонзорувала імпрезу, обговорено мистецьку програму імпрези.

Головною атракційною точкою святкування буде репрезентаційний Ювілейний Концерт 14-го травня 1967 р. по обіді у великій залі Карнегі Голл в Нью-Йорку при супроводі симфонічної оркестри, хорів, солістів та „Нового Театру“. Для гідного вшанування цих роковин Івана Франка, що в минулому році проф. Іван Задорний запропонував програму, яку ереферувал на засіданні мгр. Л. Крушельницький, який затверджено. Концерт розпочнеться співом обох національних гімнів: Американського та Українського та пісню — гімном М. Лисенка — Ів. Франка „Вічний революціонер“. Виконає їх хор в супроводі фортепіано.

Святкову промову виголошить проф. д-р Матвій Стахів. Виступом Українського

Нового Театру закінчиться перша частина ювілейного концерту. Друга частина розпочнеться сольо спі-вом М. Марти Коколюкської та продукційного хору „Думка“ в супроводі симфонічної оркестри під батутою проф. Олександра Верника. Хор відіспіває Мих. Гайворонського — Ів. Франка „Коваль“ та кантату Кирила Стеценка — Ів. Франка „Єдиний“ з участю солістки Марти Коколюкської. На закінчення чоловічий хор „Думка“ відіспіває в супроводі симфонічної оркестри симфонічну поему Станіслава Людкевича — Ів. Франка „Каменярі“. Присутні з хором відіспівають „Не пора, не пора“.

На концерт заангажовано симфонічну оркестру, кошти якої вносить 2,200 дол. Видатки з розписуванням нот та оркестрацією, яку готує проф. Олександр Верник, становлять дальших 300 дол. Залі й оголошення також вимагають грошей. Все разом буде вносити коло 6 000 дол. Комітет постановив вкотре почати розпродаж квитків (2,784 місця). Квитки в ціні: 6, 5, 4, 3, 50, 25 та 2 дол. для молоді. Цією справою займається дир. Яр. Пастушенко.

Програма заплянувана на високому рівні. Видатки високі. Комітет сподівається здобути належні фінанси із проданих квитків. Це єдина нагода бути на такій імпрезі. Комітет вірить, що наше патріотичне громадянство, як завжди було, розкупить всі квитки вже в передпродажі, та гідно вшанує славного Ювілята.

д-р Ол. Соколинський

Лорейн, Огайо ФРАНКІВСЬКИЙ ВЕЧІР

Завдання шкіл української мови в Америці є не тільки навчати наших дітей рідної мови, літератури, історії, географії й культури, але також любови й пошани до свого, до своїх традицій. Найкращою дорогою до цього — влаштування прилюдних виступів та імпрез дитячої мови, бо тим способом вони набувають свідомості про своє українське походження. Виробляється в них відвага, поборювання хвилюю зворушення (тремні), шляхетну амбіцію та бажання прислужитися якійсь вищій справі, якомусь благороднішому ділу.

Дуже часто такі виступи закарбовуються в пам'яті дітей на ціле життя, про що часто згадують. Діти радо беруться до вивчення пісень, віршів, чи текстів, з якими мають виступати.

композиції, мелодики та ейдології, щоб не поширювати цього обрису теоретичного характеру. Прелегент зглибив також народні ритми Франка як аналогічно акад. Степан Смаль-Стоцький прослідив їх в поезіях Шевченка, і вони стали основою розуміння Шевченкових ритмів. Прелегент зазначає, що Франко, як „На родна пісня“, „Котлярівський“ і подав їх стилістичні особливості (метонімія), в дальшому прослідив поезії із збірки „З вершин і низин“ та описав їх форму, строфи, стилістичні особливості (алегорія у „Каменярі“) і персоналіфікацію у „Веснянці“.

У вершинному творі Франкової поезії і лірики „Зів'яле листя“ проф. Кислевський описав різноманітні форми вірша (як, хорей, анапест) і як ритми, а також і форми віршів у „Мойсею“ (яко у „Пролозі“, анапест). Вікниці прелегент порівняв ліричні вірші Франка з віршами Вороного, Самійленка, Рильського й інших. Закриваючи Франківський Рік і конференцію, проф. д-р Р. Смаль-Стоцький ще раз вказав на величчю поетів Івана Франка як велетні української літератури й науки, що віддав працю своєму життю українському народові у боротьбі за правду, за волю і його свободу. Проф. Смаль-Стоцький поділявся також своїми спогадами про побут Івана Франка в домі його батьків у Чернівцях.

Р. К.

Алла Давиденко

ВІТАЙМО КАЗКУ!

Дитинство без казки — убого дитинство. Таке дитинство припадо на долю совєтської дитини перших років так званої „Жовтневої революції“. Дитину треба виховувати в душі сучасності, виробляти змалку з неї борця за ідеї комунізму — така була настановою тодішніх виховників. І виховували, з дитинства прищеплюючи любов до вождів комунізму, зацікавлення шахматами, домиами, виробничим, без жадно позбавивши дитину романтизму і радісності поезії чарівних казок, бо, мовляв, „не в казці жити жми, а в борні“, як сказав Павло Тичина.

Але з бігом часу виявили совєтські вихователі, що казка відіграє свою роллю у творенні юної людини, що дитина, позбавлена казки, втрачає жвавість уяви, фантазію і як наслідок цього, певну дозу інтелекції. І казка повернулася, спочатку без принців і королеви: мовляв, „нетрудовий елемент!“ але все ж таки з феями, гномами, з тваринами, що говорять. Потім дитяче видавництво видало народні казки, а далі і переклади з класичних казок братів Грімів і Андерсена. Казка перемогла! Очевидно і совєтським дітям треба дати щось світле, радісне, небуденне!

Про наших емігрантських дітей і говорити не доводиться: вони завжди живуть в дружбі з казкою. Про це посвідчили сотні синів, сиріт, карих, чорних дитячих очей, які з напруженою цікавістю втупилися в сцену чепурної залі „Фешен Інституту“ під час прем'єри балету — казки „Попелюшка“, який виконувала школа Роми Приймів — Богачевської 26 лютого.

У залі панувала абсолютна тиша, дарма, що виповнило її маса дітей, починаючи від тих, що ледве тримаються на слабеньких ніжках, і до підлітків включно! Та й що вже говорити про дітей, коли і ми, дорослі, стежили за сценою з неслухняною увагою. Коли ідеши дивитися на дитячу імпрезу, зарані перецінивши маленьких виконавців. Але цим разом це виявилось даремним: казка йшла майже бездоганно збоку мистецького і цілком по-дорослому вироблено і дисципліновано. Ба, скажу більше, мабуть деякі наші визнані „дорослі“ ансамблі могли б позздрити маленьким виконавцям їхній чіткість, впевненість, умінню володіти собою на сцені, перед сотнями глядачів!

Подивігудіне уміння Роми Приймів не тільки навчати дитину танцювати, але й зрозуміти з неї свідому, дисципліновану одиницю — члена прекрасної мистецької цілі, що зветься балетною школою. Адже ж на сцені було коло 70 танцюристів! І кожен знав своє місце, свій танець, дарма, що наймолодшому з них було, мабуть, не більше як 3-4 роки.

Хочеться окремо сказати кілька слів про головних виконавців. Молоденька Цююкіна вже відома широкому українському загалові з її виконання ролі Лисички-Сестрички, з казки — опери „Коза — Дереза“. Вже тоді, а це було кілька років тому, вона виявила свої небуденні музичні здібності, і недаром їй доручено головну

ролю в новій постанові. Коротко кажучи, „Попелюшка“ вийшла в неї чарівною, як з боку виконання складної балетної партії, так і з боку напруженої милої зовнішності. Але, крім того, дівчина виявила неабиякий драматичний хист. Вона жила на сцені, страждала і раділа, як справжня акторка!

Трохи слабшим у неї вийшов дует з королевином мабуть тому, що вони обоє, і Попелюшка і Королева, ще занадто молоді, а цей дует потребує більшого досвіду, і навіть більшої фізичної сили, якої важко вимагати від таких молоденьких дівчат. Проте ролі Королеви вдалася Л. Короленко. Вона дуже зграбна, струнка, була дуже бракувало їй трохи темпераменту у виявленні захопленості, а потім розпачу, та що зробив? Їй лише 13-14 років! Але „молодість“ це такий недолік, якого ми позбуваємося з кожним днем! — сказав якийсь філософ.

Дуже добре виявилися зі своїх нелегких ролей Ма-зюха (Х. Сивоцька) і її дві дочкі (Р. Рогожа і О. Гаврилюк).

Ю. Л.

НА НАШІН, НЕ СВОЇН ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)
„ІЗВЕСТІЯ“ — ПРО ОБДУРЕНИХ ДІТЕЙ ПИТАННЯ РОДИНИ, МОРАЛІ

Московська газета „Ізвестія“ з 5 травня розповідає в замітці „Обдурені діти“ про учнів сільської школи Бобів, які, бажаючи придбати собі футбольні м'ячі та інше фізкультурне спорядження, добровільно працювали літкою в колгоспі „Українка“: вся школа, старші і малі діти копали картоплю. „Школярі викопали картоплю достроково“. Голова колгоспу Шинкаренко похвалив дітей за працю, але грошей не заплатив, сказавши, що розплатиться восени, коли всі колгоспники одержують заробіток. Діти пішли до нього восени — виплату перенесено на зиму. Взимку — на наступну весну, потім на літо... „Ізвестія“ пишуть: „А в Бобровицькому районі тільки посміхаются. Нічого, мовляв, не скажеш — затиснає мужик Шинкаренко. Але ж він не для себе особисто старастся, а для загальної справи“. Покищо немає вістки, чи дітям таки дали зароблені гроші.

ВІД ПОСТАНОВИ ДО ПОСТАНОВИ

„Рада Міністрів“ Української ССР винесла нову постанову про покращення зберігання історичних пам'яток на території України. В тій постанові, крім кількох об'єктів, перелічено і деякі „недоцільності“, що існують вже ось майже півстоліття у підбитій багнетами України. Цитуємо за „Рад. Україною“ з 11-го березня: „До цього часу не проведено першочергових робіт по консервації і збереженню ряду визначних пам'яток архітектури. Чимало старовинних споруд, зокрема творів народного здолства, які мають значну архітектурно-історичну цінність, що не взято під державну охорону. Є випадки руйнування стародавніх городищ і курганів. В ряді областей при проведенні робіт по будівництву і реконструкції міст та інших населених пунктів не враховується історичне значення та художня цінність пам'яток і їх комплексів, вони не включаються у сучасні архітектурні ансамблі. Недостатньо що провадиться пропаганда пам'яток історії і культури по радіо і телебаченню, мало видається популярної літератури, листівок, альбомів, репродукцій і сувенірів, рідко організуються виставки, мало випускається кінофільмів...“ У тій постанові сказано також, що в семи містах України мають бути організовані „архітектурно-історичні заповідники“, на зразок заповідника в Києві „Рад. міністрів“ схвалили ініціативу (народну) про створення „музею народної архітектури і побуту на відкритих площах“.

ПОРУШНИКИ БОРДОНУ НА ПРИКАРПАТТІ

„Літературна Україна“ з 8 березня, розповідаючи про львівських малярів, які відвідували прикарпатський прикордонний військовий округ, подає кілька відомостей про переходи совєтського кордону в тому районі. Малярів, наприклад, змалювали солдати О. Смоляна, „який затримав понад 100 порушників кордону“. Інший маляр дав портрет політрука Петрова, який ще під час Другої світової війни „знищив з кулемета майже цілий батальйон німецької піхоти“. Цілком несправедливо одна згадка, можливо про боротьбу з УПА. Вона звучить: „Львівського різьбача Володимира Руденка надихав поетом С. Пустельником. Відзначений солдат вступив в бій з 25 бандитами. Коли кінчилися патрони і вороги оточили його, прикордонники на грудях підірвали гравату, знищивши кількох бандитів“.

3 листа із України

Тижневик „Українські Вісті“ з Вінниги. Канада, приніс у числі з 9 березня ц. р. вістку про листа, одержаного з Західної України одним із наших громадян у Канаді. Коротка вістка стверджує, що, без огляду на боротьбу комуністів проти релігії і релігійних почувань українців, народні маси тримаються свого та йдуть навіть наперекір офі-

ційним вимогам. Вістку потім під заголовком „Дзвонять дзвони“: „У нас від 1944 року — дзвонять дзвони“, — повідомляє лист з одного села Волинського району. „Люди плакали з радості — каже автор листа. Священник подав до відомо, що відтепер у неділю, свята і в час похорону будуть йдуть навіть наперекір офі-

„Сватання на Гончарівці“ — 500 глядачів

Бруклін, Н. Й. — Четверта вистава оперети „Сватання на Гончарівці“, музику К. Стеценка, відбулася у заповненій великій залі нової школи при Церкві св. Духа, на яку й призначено прибутковий вистави. У ролях виступали: Селянин Шкуратор — корифей Харківського Театру Т. Федорович, Одарка — М. Стефанішин, Молод. Оперного Ансамблю, Ульяна — солістка опери в Буенос Айресе Тамара Лихолай, Олексій — соліст Львівської опери І. Гощ, селянин Кандзюба — Р. Левчицький, Стецько — М. Яблонський з УТА (найбільше оплесків), Жовнір Скорин — Л. Рейна-

багато молоді і дітей.

ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА

Бажаючи інформувати ширші кола української громади про працю Українського Історичного Т-ва, У-права Т-ва вирішила неперіодично подавати в українській пресі вістки про свою працю.

Членство. Товариство має 122 членів. В останньому часі вступили в УІТ наступні нові члени: о. д-р Олександр Баран (Вінніпег), Ольга Войченко (Вінніпег), проф. Василь Гришко (Канада), о. Олег Кравченко (Канада), д-р Кость Панківський (ЗДА), проф. д-р Вол. Мачук (Німеччина), д-р Ярослав Падок (ЗДА), проф. д-р О. Прицак (ЗДА), мгр. Лев Шогрин (ЗДА), проф. Лев Шанковський (ЗДА), д-р Роман Олійник - Рахманний (Канада), проф. д-р Володимир Гуцул (ЗДА), інж. Ст. Процюк (ЗДА), о. Микола Старух (ЗДА), інж. В. Прохода (ЗДА). Товариство об'єднує істориків, дослідників допоміжних історичних наук і активних прихильників української історичної науки. Кожен кандидат в члени УІТ зобов'язаний надіслати свій життєпис. Річна вkladка для членів в ЗДА і Канаді вносить 10 дол., в інших країнах 6 дол. Вкладку вкладає передплата, Українського Історика.

Наші статті. 23-го квітня 1966 р. в Річмонді, Вірджинія, помер на 69 році життя проф. Василь Дубровський (1897-1966), член Управи УІТ і член Редакційної Колегії Українського Історика. 24-го серпня 1966 померла у Філадельфії студентка Олександра Старух — кандидатка в члени УІТ. Вічна їм Пам'ять!

Видання Товариства. З нагоди 100-ліття з дня народження Михайла Грушевського з'явилася ювілейна книга "Українського Історика" (\$2.50). Наш журнал являється одним з українських історичних журналів у вільному світі і як такий заслуговує на повну підтримку українського громадянства і установ.

В серії "Історичні студії" з'явилися наступні публікації: Л. Винар, "Українські козаки в Ватикані в 1594 році" (ч. 1. 1965, англ. вид. \$1.—), О. Оглобин, "Проблема державної влади на Україні за Хмельниччини і Перемиславська угода 1654 року" (ч. 2. 1966, ціна: \$1.—), Л. Винар, "Огляд історичної літератури про початки козацтва" (ч. 3. 1966, ціна: \$1.—), О. Оглобин, "Михайло Сергієвич Грушевський" (ч. 4. 1966, ціна: \$1.—), Борис Мартос, "М. С. Грушевський, який я його знав" (ч. 5. 1966, ціна: \$1.—).

Крім розбудови "Українського Історика" планується продовжувати видавати серію "Історичні студії" і започаткування серії "Історичні монографії". В друку знаходиться праця Л. Винара "Молодість Мих. Грушевського" з додатком бібліографії праць про Грушевського.

У зв'язку з 100-літтям Грушевського заплановано видання бібліографії його творчості, монографії про життя і діяльність Грушевського і збірник праць про Грушевського в чужих мовах. Реалізація видавничих планів Історичного Товариства залежить від матеріальної допомоги нашого громадянства.

Нове число "Українського Історика" незабаром з'явиться і його відстануть наші передплатники. В Адміністрації можна безкоштовно отримати журнал за 1965 і 1966 роки.

Століття Михайла Грушевського. Українське Історичне Товариство запланувало в ЗДА відзначення 100-ліття з дня народження українського історичного діяча в першій пол. XX століття.

7. травня в Дітроїті заходо-м УІТ і Групи УВАН влаштовано вечір, присвячений М. Грушевському, на якому проф. Л. Винар виголосив доповідь "Молодість Михайла Грушевського". Вечором провів секретар Групи УВАН в Дітроїті інж. Я. Зубаль.

29. вересня за ініціативою д-ра А. Жуковського відзначено в Сенаті і Палаті

Репрезентатив ЗДА сто-ліття Грушевського, як світової слави історика і першого Президента Української Народної Республіки. До Конгресового Рекорду відзначено статті А. Жуковського і Л. Винара про діяльність Грушевського.

29. вересня проф. В. Гуцул з Каліфорнійського У-ту виголосив на форумі У-середку Українців студії про життя і творчість Грушевського.

29. жовтня в Денвері відбулося засідання Денверської Групи УВАН, присвячене 100-літтю Грушевського, на якому доповіди про історію виголосили інж. Л. Биковський і Р. Чубатий.

12. листопада заходами від НТШ в Оттаві відбулася доповідь д-ра Р. Олійника (Рахманний) про життя і діяльність Грушевського.

12. листопада заходами Українського Історичного Т-ва, Осередку Праці НТШ в Клівленді і Асоціації Професорів в американських університетах відбувся ювілейний вечір М. Грушевського, на якому Любомир Винар виголосив доповідь про діяльність Грушевського.

18. грудня Історична Секція УВАН, Історично-філософська секція НТШ і Українське Історичне Т-во відбули пленарну конференцію, присвячену 100-літтю Грушевського. Виголосили доповіді: проф. О. Оглобин, "Михайло Грушевський на тлі доби", проф. О. Прицак, "Історіографія Мих. Грушевського", проф. Я. Пеленський, "Суспільно-політичні ідеї М. Грушевського", проф. Л. Винар, "Львівський період життя М. Грушевського".

Співпраця з науковими установами. Управа УІТ являється співпрацює з наступними установами: Історична Секція УВАН в ЗДА, Історична Секція УВАН в Канаді, Історична Секція УВАН в Європі, Історично-філософська Секція НТШ в ЗДА і Європі, Українсько-Американська Асоціація Університетських Професорів в ЗДА, Дослідний Інститут Скоду Європи ім. В. Липинського (ЗДА), Український Вільний Університет (Німеччина), Український Воєнно-Історичний Інститут (Канада), Український Музей в Клівленді, Українське Генералічне і Геральдичне Т-во (ЗДА).

Архів УІТ. В Архиві зберігаються біо-бібліографічні матеріали нашого членства, як також і інші друковані праці. Осередку Секції Архиву надаються праці М. Грушевського і матеріали, присвячені його діяльності. Зокрема інж. Л. Биковському і проф. Л. Бачинському даємося до надання цінних архівних матеріалів. Архів пошукує за автобіографією Грушевського з 1926 року.

Признання. Управа УІТ і Редакційна Колегія УІТ найширше дякують д-рові О. Вінтоняковій, голові європейського представництва "Українського Історика" і п. Г. Наняковій, директорів друкарні "Логос" в Мюнхені за їхню жертвенну працю для нашого журналу. Крім того, признання за працю для УІТ і УІ належить рел. О. Нароцькому з Вінніпегу, д-рові М. Антоновичеві з Мон-тралю, інж. М. Флякові з Альберти, мгр. О. Роїкові з Альберти, інж. Л. Биковському з Денверу, п. В. Сто-рожинському з Клівленду, д-рові Р. Косові з Філадельфії, д-рові П. Ісасу з Філадельфії, інж. А. Куцинському з Шикаго, інж. Я. Зубальєву з Дітроїту, п. В. Процюкові з Нью-Йорку, д-рові О. Дом-бровському з Нью-Йорку, проф. І. Зелинському з Ірвінгто-ну, п. В. Бондаренкові з Лон-дону, проф. М. Жданові з Клівленду.

Ділове листування до Товариства і Редакції журналу просимо надіслати на наступ-ю адресу:

"The Ukrainian Historian" P. O. Box 261 Bowling Green, Ohio 43402

Праця членів УІТ. о. д-р Ізидор Нагасаский — видав Історію модерної української держави 1917-1923. Мюнхен: УВУ і УВАН, 1966. 317 стор. З нагоди переїзду о. М. Нагасаского до Риму на працю в Українському Католицькому Університеті бажаємо йому чергових успіхів.

Олександр Домбровський — працює над історіографічними проблемами рашної української історії.

Наталія Полонська - Ва-силена — підготувала до друку "Нарис історії Україн-ни".

Любомир Винар — працює над монографією про М. Гру-шевського і продовжує вида-ти "Історію українського ко-зацтва".

Кость Панківський — ви-дає другий тм своїх спогадів "Роки німецької окупації" і працює над третім томом спо-гадів.

Любомир Коваль — підго-товляє до друку англійську монографію про Тугана-Ба-рановського.

Василь Прохода — друк-ує "Вільному Слово" спогади "Записки непокінченого".

Марко Антонович — пра-цює над антологією з гле-петської літератури. Частина його перекладів публікується в біжучих числах "Сучас-ности", а згодом вийде окре-мим виданням. Також підго-товив до друку монографію про О. Кониського.

Леонід Вацарський — пра-цює над історією Карпатсь-кої України.

Микола Чубатий — пра-цює над другим томом "Іс-торії християнства на Русі". Також в періодичній пресі ("Новий Шлях") помістив цінні причини до історії у-країнської громади в ЗДА "Американські українці під час другої світової війни" (Н.Ш., листопад 1966).

Богдан Винар — видає ан-гло-український підручник до бі-бліографії (зрешті наклади), "Сучасності" друкується його праця "Матеріали до іс-торії економічних дослідів на еміграції", яка повнішає о-кремим виданням.

Лев Биковський — опра-цьовує монографію "Василь Куцак 1887-1958", Торонто, 1966, 108 стор. Тепер працює над біо-бібліографією Юрія Липи над своїми спогадами.

Михайло Марунчик — ви-дає другий том "Студії до іс-

Ріджайна, Канада ПЛАСТОВА ГРУПА ПРИ ПРАЦІ

Одним із завдань молоді-х організацій є не тільки гуртувати молодь, але і ви-годувати виховну програ-му, яка охоплювала б тіде-ну заправу і гарт духа, що має залучити до цієї до-рогочесної на ділі життя.

Пласт, організація укра-їнської молоді, має свої світ-лі традиції і 55-річну прак-тику з Рідних Земель, і чим-раз то сильніше вкорінює-ться на нових місцях по-селення.

Останніми роками до пла-стової родини в Канаді вклю-чилися одиниці. Пластова Група в Ріджайні Часова вона ще молода і організа-ційно оформилася три роки тому. Ця Група тепер дає чис-лю 24 членів, які заступа-ють новачку, юнацтво, ст. пластунів і сеньйорів. Пла-стова Група в Ріджайні має новачків "Бобри", рій нова-чок "Світанок злілля", гурток юнаків "Кажани" і гурток юначок "Кедрина". Новац-тво і юнацтво брало участь в таборах у Сіба Біч (коло Едмонтона), в Красній Пластовій Зустрічі в Скелесті Горі, Саскатуні, Вінніпегу і Пласті. Сібі в Графтоні (коло Торонто), та мали власні короткоре-чівні табори в балці Мек-лейн коло Ріджайні і коло озера Ровінс Равін. Гурток юначок "Кедрина" своєю дисциплінованістю та ося-ганням у виконанні пласто-вих доручень здобув минуло-го року перше місце у кра-сних пластових змаганнях і друге місце у тереновій грі на зустрічі в Скелесті Го-рах, чим приніс окрему честь для Групи в Ріджайні.

За виховну працю серед юначок відповідала пл. сен. Софія Крипник, юнаками опікується пл. сен. Яр Крипник, новачками пл. ун. Таня Воробій, а новачка-ми пл. сен. Зенона Васараб. Головою Пластової Групи є пл. сен. Богдан Казиміра.

Щоб дати пластовій моло-ді заправу до пластових та-борів цього літа (12 юнаків і юначок) зі своїми виховни-ми братами участь в Красній Пластовій Зустрічі в Монреалі - Оттаві в липні ц. р.) намічено окрему про-граму. Між іншим у неділю 26 лютого ц. р. зорганізо-вано для молоді дозвілля мо-товирні санки на узбіч-ках коло Ріджайні. Опісля ввечері у залі УНО членки Пластпрату приготували спільну вечерю для пласто-вої молоді та їхніх родичів. Це була добра нагода для зустрічі батьків, а зоргані-зоване дозвілля було наго-родою для пластової молоді за її сумлінне виконання доручень, які вони отримув-ють від своїх виховників.

По вечір юначки виконали невелику програму, а пізні-ше юнаки і новачки відспіву-вали декілька пісень, за що отримали заслужене при-знання грімкими оплесками.

Досвід виказує, що труд вложенний для виховання мо-лоді згуртованої в пласто-віх рядах, приносить успіхи. Діагнозом цього є невелика Група в Ріджайні, яка гарно розвивається і є всі надії, що вложенний труд і зусилля виховників не підуть намар-е.

А. В.

Ньюарк-Ірвінгтон, Н. Дж. ГУРТОК ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ

До ряду численних укра-їнських організацій на тери-ті Ньюарку і Ірвінгтона при-було перед кількома роками засноване з ініціативи п. інж. Л. Савойки нове, потрібне Т-во "Гурток приятелів Ук-раїнської книжки", що по-ставило собі за ціль опіку над українською книжкою.

Для досягнення цієї шля-хетної мети постановлено за-цікавити укр. громадянство публічними бібліотеками і старатися, щоб вони з приді-люваним їм фондом закупу-вали і українські книжки. Предкладати Дирекції тих бібліотек списки українських книжок для доповнення їх українських відділів і збільшувати їх книжками, зібраними між громадяно-вом та уряджувати ширші сходни членів для обгово-рення книжкових справ і до-повідей для зацікавлення громадянства українськ о ю літературою.

Належить ствердити, що ціль Т-ва знайшла поважне, цілолюбівельне укр. книж-ки, про що свідчить поважна кількість членства — 73. Т-во відбуло 9 лютого в домашній Т-ва "Самопоміч" Річні За-гальні Збори, на яких п. інж. Л. Савойка зложив змстов-ний звіт з його діяльності.

Замітнішими моментами звіту було ствердження, що постійні відвідування публі-чних бібліотек і предкляну-вання прохань про закупо-вання нових книжок для доповнення українськ их відділів, мали деякий успіх, який був би більший, якщо б не тільки члени Т-ва, але і інші члени бібліотек, що користають з них, просили про українські книжки і ви-користовували ті, які там вже є. Управа бібліотек, як заявив загодоваць, зверта-ють дуже велику увагу на "друж книжок", на те, як ба-гато людей користають з да-них книжок.

Не слід забувати, що бі-бліотеки закуповують книж-ки з податків, що їх платимо і ми, і коли б наше грома-дянство просило про украї-нські книжки — їх одержа-ли б.

Для вдержання прия-ного контакту з публіч-ними бібліотеками в Ірвінгто-ні при Клінтоні і Гров ву-лиці, з яких укр. громадян-ство найбільше користує, на-ше Т-во подарувало кілька книжок і запланувало заку-пити та подарувати згаданім бібліотекам цінну книгу "Се-

торія української культури", якої перший том вже ви-йшов, а другий має вийти до-повненням.

Для зацікавлення нашого громадянства літ'єратурою, Т-во влаштувало в 1966 році три доповіді: 26-го лютого проф. Д. Горнякєвич — "Як дивитися на твори мистецт-ва"; 27 жовтня проф. К. Ка-сілевський "Мистецтво сло-ва наших поетів і письмен-ників"; і 8 грудня проф. Д. Горнякєвич "Причини до-вох літературних творів".

Вузькі рамки допису не до-зволяють мені ширше писати про ці збори. Гаряча про-сба до українського грома-дянства допомогти Т-ву участю його ціль для створення сильних українських відділів в публічних бібліотеках — а саме просити Управу біблі-отек про українські книжки.

Контрольна Комісія ствер-дила згідно з статутом дія-льність Управи — зокрема записався в членство книжко-додаток до української книжки.

Контрольна Комісія ствер-дила згідно з статутом дія-льність Управи — зокрема записався в членство книжко-додаток до української книжки.

Збори проводив п. І. О-верко. Іван Оверко

НАРОДЖЕННЯ ТРАДИЦІЙ

На шактах Донецького басейну "встановлено тра-дицію" — засвічувати зірку з червоною ліпичкою в се-редині над тєю шактою, яка виконала черговий план добування вугілля. Янає Комаровська, "в і комарю-сь" з цього приводу в "Молоді України" з 14-го березня:

"У новій п'ятирічній шак-тарі Комаровська вже видала чверть мільйона тонн над-планового вугілля. А тепер за починком п'ятирічній ко-манди "Добасантраці" на Луганщині розгорілося змагання за "шоденний вклад кожним підприєм-ством в ювілейний фонд над-планової продукції і при бутку. Це значить — на кожній шакті "світлится своя зірка"..."

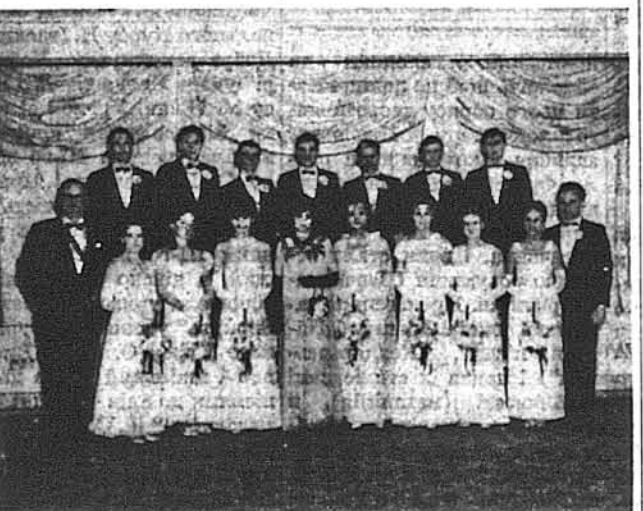
Нарма, Огайо "ЯЛИНКА" СУМА.

Цьогорічна "Ялинка", що її влаштував 8-го січня Осередок СУМА ім. Тараса Шевченка в Пармі, притяг-нула увагу ширших кілків нашого громадянства. Кілька сотень присутніх батьків та прихильників су-часної молоді по береги заповнили залу школи св. Йосафата. Отець Андрій Улицький поблагословив спільну трапезу та привітав дітвору, молодь і старших, після якого пролунала ко-ляда "Бог Превдичний".

Різдвяну програму, підго-товану й виконану виклю-чю силами юнацтва Осере-ду, відкрив голова п. Ілля Вільшанецький. Він під-креслив виховне значення таких імпрез, зокрема тоді, коли підготували їх уже мо-лода зміна, пробуючи сил до самостійного лету. З тієї точки погляду ця імпреза має подвійну цінність. Ве-дення програми передав п. Вільшанецький старшому юнакові Ісасові Юрковому, який вив'язувався зі свого завдання справно.

Після коляди всього ю-нацтва, яке густими лавами заповнило сцену, різдвяні виншували скали Мирон Гальчук та Богдан Хо-вас. Слідувала коляда "Не-плач Рахиле" із сольом Ма-русі Клішчук, а згодом ю-нацький хор виконав ко-ляду "На Різдество Христо-ве". Рій молодих юначок, прибувши у стрій сніж-ного, виконав під проводом своєї впорядниці Ірини Слі-пець танок "Сніпне сніг". Добре випала теж збірка деклямація роя старших юначок під проводом впо-рядниці Оксани Павянич Маленька Наталя Клішчук продеклямувала "Молитву" а Роман Вільшанецький ви-

БАЛЬ УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА В ШИКАГО

На фото (зліва направо): д-р В. Помірко, Ірина Савка — почет Андрій Дурбак, Світлана Тарасенко — Микола Іванчик, Олена Юрєвич — Зенона Липинський, пані М. Яримович, Маруся Мришук — Тарас Филипович, Оксана Яримович — Степан Богач, Маріяна Іванчук — Андрій Кушнір, Оксана Касин — Тарас Ліскавич, Ігор Скубик.

4-го лютого ц.р. відбувся річний баль Лікарського Товариства, Відділ в Шикаго, і Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів.

На тому балі вже сьомий раз під протекторатом цих Товариств Учителська Гро-мада представляла дебютан-ток.

Цьогорічний добуток, хоч чисельно не великий, випав вдало і приніс доповнення де-бютанткам та їхнім родичам.

Учасу у балі дебютанток з найкращим доказом, що дебют подобається молоді. Видно, що представлення мо-лоді спільної зобов'язує цю молодь, а це найважливіша ціль виступу дебютанток.

Рясні оплески присутніх на балю для дебютанток та їх похету залишають в них акційний враження і спо-мин про перший публіч-ний виступ, а батькам ці оп-лески з подякою за добре українське виховання дітей.

Дебютанток вітали мисто-голова Лікарського Товари-ства д-р В. Целевич, від Об'єд-нання Ветеринарних Лікарів д-р В. Петрина, переводили дебют М. Яримович — як голова - відпоручник батьків, д-р В. Помірко від обох То-вариств, і Ігор Скубик, май-стер церемонії. Привіт і по-дядку передавав д-р В. По-мірко.

д-р В. Помірко

Чернівецький КРАСНАВЧИЙ МУЗЕЙ

"Тепер у експозиційній залі і фондосховищах Чер-нівецького краснавичого му-зею зберігається більше 50.000 експонатів", — до-повідає "Рад. Україна" з 11-го березня. Очевидно, ті ек-спонати, що "розповідають про успіхи соціалістичного будівництва в Чернівецькій області", виставлені для оглядання, але заважливі і цікавіші, що стосуються і-сторії Буковини, змагання тієї частини українського народу проти русифікації то-що — як те створе у "фондосховищах".

— Т-й

РОМАН ГОЛІАН

(Закінчення зі стор. 2-4)

репортажі, добрі та жваві огляди політики і нашого громадського життя, статті на актуальні політичні, літературні, мистецькі й загальнонаукові теми, маючи велике число співробітників з помірним, провідним активом всіх секторів нашого суспільно-громадського життя.

Роман Голіан чи не єдиний з поміж українських журналістів у Львові майже кожного року виїздив кудись за кордон, і звідтам прислав оригінальні репортажі, які друкувало у "Неділі", "Ділі", або "Новому Часі", зокрема, давав вірні оцінки політиці тої чи іншої країни та її настанову до української проблематики. Найцікавішими були його репортажі з Карпатської України, куди він виїхав легально, як кореспондент "Діла".

Роман Голіан був уже в Галичині активним членом Українського Національно-Демократичного Об'єднання (УНДО), хоч називав політично не ангажованим. Був членом "Молодого Громади" у Львові, Т-ва "Прогрес" і багатьох інших.

Під час другої світової війни Р. Голіан відслужив у фаховій праці. Зі Львова виїхав, від до Крикова, а в 1945 році переїхав до Франції, де знову включився в громадську роботу. Був постійно в Представництві ВО

мене, як треба сприймати життя і людей, щоб не розчаровуватися, і цим допоміг мені також, "виступити в людях".

Як журналіст Р. Голіан обстоював думку, що преса має бути перш за все вірним інформатором і точним хронікером поточної історії своєї суспільності і позитивно впливати на творення громадської думки, щоб ця суспільність була якнайкраща.

Як редактор він вимагав від своїх співробітників краще опанувати хоч одну вузьку мову. Він сам, крім української, добре володів німецькою, польською, французькою і російською мовами. Кожний журналіст, на його думку, повинен спеціалізуватися в одній мові, бути фахівцем хоч однієї галузі, щоб могли писати авторитетно. Сам він був високим фахівцем, як політичний репортер - коментатор.

Він часто підкреслював, що добрий журналіст мусить постійно користуватися з добрих словників, енциклопедій, фахових журналів і виробити свій спосіб та вміння добувати своєчасно вісткі-інформації з "першої руки" і пробувати цю вістку подати, "першим" своїм читачам. Це було стимулом до його частих поїздок закордон, які він умів "організувати", не маючи на це власних грошей.

Пів Європи об'їхав з власним "примусом" у валізі, бо на готелі й дорогі ре-

ВІСТІ З ТОРОНТА

КОНГРЕСОВА СЕСІЯ ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛІКІВ, — Центральні Українці Католиків Торонтонської Епархії відбуде 1 квітня в приміщенні катедр св. Йосафата свою Конгредову сесію, в якій участь візьмуть складові організації БУК, ЛУЖ, УКЮ і Б-во св. Миколая. Перебравши новий склад складових організацій, присвячені організації справам. Після закінчення сесії буде зустріч всіх делегатів, членів Епархіяльних Управ, гостей від запрошених світських організацій, Всес. отців та поодиноких

сторони його засоби не дозволяють.

В останніх роках мало писав. Час від часу появлявся його репортаж-стаття в "Свободі" про життя Франції або Німеччини. Мій особистий зв'язок з ним зростає, і тому про останні роки його життя знаю дуже мало. Цих кілька слів пишу на пошану пам'яті доброго українського журналіста і громадянина, як вислів співчуття його найближчим товаришам життя пані Олі та доньці пані Марти, а також братові Володимирові і сестрі Ніні в їхньому родинному смутку, який поділяє вся українська громада, зокрема журналістичний світ.

очолою Національну Футбольну Лігу, річні загальні збори якої відбулися, 4 березня в готелі Кінг Едвард та знов доручили вести її нашому землякові. До нової управи обрані: Василь Бойчук — голова (Україна), 1-й заступник голови — Тібор Куті (Гунгарія), 2-й заст. голови — Гільо Мадонія — (Італія), секр. скарбника — Джан Діксон — (Греки).

КОНЦЕРТ СТРУННОЇ ОРКЕСТРИ, — музичного Інституту ім. Лисенка відбувся 11-го березня в Аудиторії Центральної Школи, та пройшов з великим успіхом. Як відомо, Інститут під проводом свого основника і диригента проф. І. Ковалевського при Святомиколайській церкві, та вже не раз був на солодою для публіки під час концертів. Концерт відбувся при співучасті: Плату Хору "Прометей", СУМ, Українського Лікарського Т-ва і відділу КУК. Ціль концерту — придбання десятих тисяч дол. на придбання інструментів та поширення оркестри, яка в найближчих двох роках повинна б стати українською симфонічною оркестрою.

УПРАВЛІТЕЛЬ МІСІЙНОГО Т-ВА В ТОРОНТІ, — о. Орест Олексій, управитель місійного відділу для молоді при Консистерії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, завітав до Торонто, де 24 лютого відбулися збори молоді: курси українознавства, та СУМК і ОДУМ. Збори відкрив голова громади п. Б. Оранський, а гостя представила присутнім Всес. о. Д. Фотій. Молодий священик (висвячений у січні ц. р.) уроженець Канади о. О. Олексій, піднявся великого і благородного діла, бо очолює таку відповідальну частину нашого життя. Ціллю і завданням Місійного Відділу — потреба молодих священників покликань, і релігійно - національного виховання нашої молоді. Ці, найважливіші питання, були порушені у слові і дискусії. По зборах відбулося чайне прийняття для молоді і старших. Другого дня о. Олексій відвідав Інститут ім. Володимира Великого, де знайомився зі студентами та їхніми проблемами.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУЖИ УНС. — Окружний Комітет відділів УНС в Торонті, скликає на 15 квітня Окружні Загальні Збори, на яких будуть звіти, дискусія, вибір нової управи, обговорення організаційної праці, доповідь представника Гол. Екзекутиви, та святочне вручення почесної плякати Окружні за найкраще виконання своїх організаційних завдань в 1966 р. Перед зборами плануються ще окремі зустрічі з делегатами, членами Головної Екзекутиви, та представниками громадства. Окремі повідомлення про місце і час, своєчасно одержуть усі відділи.

Це допоможе Вам не перестати журитися.

штучними зубами

тому, що вони хитався, не бентежеся і не журтеся довше тому, що штучні зуби не прилягають щільно і хитався. FASTEETH унікальний порожок, держить плитку тривкіше, так що вони стають вигіднішими. Побудується незручності, спричиненої хитанням штучних зубів. Добре допосадовіть, з підставою здоров'я. Відвідайте регулятор свого дентиста. Дистанція FASTEETH в усіх аптеках-дрогеріях.

Мінеаполіс, Міні.

МІСТЕЦЬКА ВИСТАВКА 14-го ВІДДІЛУ СУА

Місцевий 16-й Відділ СУА, який очолює пані мгр. Петрашак, улаштував п'ятого лютого, в залі школи при церкві св. Константина вдалу та корисну імпрезу: Виставку українських вишивок, кераміки, різьби та інших речей. Виставка має велике виховне значення для молоді. У виставці взяли участь 28 членів СУА.

На виставці було понад 500 експонатів. Заступле і були взорі різних вишивок, з багатьох околиць України. Тут були: вишивані сорочки, блюзки, ручники, подушки, серветки, кераміка, писанки, різьблені касетки і хрести та інші речі.

Пані Процай, крім вишивок, різьби, великодніх писанок, показала галицькі та козацькі пояс, речі з 17-го століття, які мають музейну цінність.

Несподіванку зробив нам професор Петришак, в неділю 5-го лютого на згаданий виставці СУА. Він показав нам виставку своїх доволі нових — майстерської праці. Хоч не професіонал, на залі ми віділи 50 образів його пензля. Не всі професійні майстри можуть дорівняти йому такою скількістю.

Тематика його малювання — це історія України: кня-

гиня Ольга, Святослав, Во-

проситесь найменше двох представників від відділу. НОВА КНИЖКА. — Українська Кредитова Спілка при вул. 297 Колледж видає цікаву книжку письменника Уласа Самчука під заголовком "На твердому ґрунті". Книжка має мати коло 400 сторінок з тематикою про життя української еміграції в Канаді. Цей почин УК-Спілки гідний уваги нашого громадянства, він буде гідним вкладом українців у 100-річчя Канади.

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ. — від 20 березня до 1 квітня ц. р. в публічній бібліотеці, при вул. Квін ч. 1303, буде відбуватися Фестиваль Української Культури. Будуть виставлені у бібліотеці українські книжки, кераміка, ви-

шивка, різьба, образи українських авторів. У тому часі з мистецькою програмою виступить хор "Прометей" танцювальний гурток "Калина". Варто, щоб якийсь більше число українців в той му часі відвідувало бібліотеку, та своїми побажаннями і рівночасно запотребуваннями на українську книжку зацікавили управу бібліотеки уважніше ставитися до українського друку в анонімному складом українців у Торонті, де тисячі наших людей, не все бібліотеки мають достатнє число наших книжок. Вина за нами! Ми читасмо мало, а при тім напруди не даємо собі труду запитати за чимось українським. Рух випозичуваних книжок з запорукою, що бібліотека їх буде мати.

В. Дідюк

Замість квітів на могилу
б.п. О. ОЛЕКСИЙ БЕДРИЙ
складасмо 10,00 доларів
на будову Української Церкви в Кергонсконі.
89-й ВІДДІЛ СУА
в Кергонсконі, Н. Й.

Замість квітів на могилу
б.п. СТЕФАНІ БАЧИНСЬКОЇ
складасмо 25,00 доларів
на Український Католицький Університет у Римі
Мироплава і д-р Юліан ПАВЛИШИН

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що в п'ятницю, 17-го березня 1967 року рано, по довгій і тяжкій хворобі, упокоїлася в Бозі наша Найдорожча МАТИ, БАБУНІ І СЕСТРА

б.п. п.
ОЛЕНА з ЛОГУШІВ КРАСІЙ

ПАНАХИДА в неділю, 19-го березня, о год. 6-й веч. в похоронну заведені Таларського, а ПОХОРОН в понеділок, 20-го березня 1967 р. о год. 9-й рано з церкви св. Михаїла на український цвинтар в Гастонбері, Конн.
В глибокому смутку:
доньки — МАРИЯ, ЮЛІЯ, АННА, ЯРОСЛАВА
і СТЕФАНІЯ з мужами
сини — БОГДАН і МИРОН з дружинами
брати — ВАСИЛЬ і ЯКІВ в Україні
ДМИТРО в Дітроїті

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в середу, 15-го березня 1967 р. відійшла у Вічність Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНІ

с.п. п.
АННА МАНДЗЕНКО
(з роду ЩЕЛІНСЬКА)

ПОХОРОН відбуде в суботу, 18-го березня 1967 року в Українській Православній Церкві св. Покрови в Мінкові, Висконсин.
В глибокому смутку:
чоловік — КОСТЬ МАНДЗЕНКО
дочка — НАДІЯ з мужем МИКОЛОЮ СЕМЕНІК
донька — ВІРА з мужем АНТОНОМ БАТА
сини — АНАТОЛІЙ з дружиною ЛІЛІЄН
сини — ВОЛОДИМИР з дружиною в Україні
внуки: СУЗАННА, НАТАЛІЯ, ЛОРЕНТА,
ЕДУАРД, ЮРІЙ, ДЖАНЕТТА
брат — ген. ПОСІП МАНДЗЕНКО
з дружиною МАРИЄЮ

ЧИ ВИ ВЖЕ СЛУХАЛИ УКРАЇНСЬКУ РАДІОПРОГРАМУ

ГОЛОС НАДІЇ?

Тисячі вже понад десять років слухають в Сполучених Штатах, Канаді, Південній Америці, а навіть в Європі.

Це радіопрограма думаючих людей
СЬОГОДНІ В КОЖЕН ВІСНОК
О ГОД. 7:45 ВЕЧ.

на РАДІОСТАНЦІ WPRO, 1330 К. ц.
Voice Of Hope, Box 170, New York, N.Y., 10036

Українське Академічне Товариство "ЗАРЕВО" в Нью Йорку
власногус черговий

АКАДЕМІЧНИЙ ВЕЧІР

на яким доповідь виголосить

о. д-р Мелетій Соловій ЧСВВ

на тему

"ВРАЖІННЯ З ПОДОРОЖІ ПО СВЯТІН І РІДНІЙ ЗЕМЛІ"

Після доповіді будуть висвітлені фільм і прорізки з подорожі.

Академічний Вечір відбудеться

в суботу, 25-го березня 1967 року

о 6-й год. веч.

в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ

2 Іст 79-та вул. в Нью Йорку

ПОВІДОМЛЕННЯ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Українського Народного Дому

в Нью Йорку

— відбудуться —

в суботу, 8-го квітня 1967 року

у ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ УНДОМУ

при 140-142 Друга Ав. в Нью Йорку

Початок о год. 6:30 вечора

Прохаємо всіх членів, як індивідуальних так установи, прибути на Збори й якщо змінили адреси, подати їх Дирекції УНДОМУ. Багато повідомлень про Збори повернулося з приводу зміни адрес членів, про які УНДІМ не був повідомлений.

ДИРЕКЦІЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

В НЬЮ ЙОРКУ

В НЬЮ ЙОРКУ! В НЬЮ ЙОРКУ!

СЬОГОДНІ І НАСТУПНІ ДНІ (аж до відлику) ВІД ГОД. 12-ОЇ ВПОЛУДНЕ

CINEMA VILLAGE, 12-та вул. 15-та Евеню

Тел.: WA 4-3363

Надзвичайний український кольоровий фільм з англієськими написами

ТНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ

Продукції Студії Довженка за М. Коцюбинським

Додаток:

Український Танцюрист

В КОЛЬОРАХ

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Дітроїті і околиці

— власногус —

31-го березня і 1, 2 квітня 1967 року

в П'ЯТНИЦЮ, СУБОТУ І НЕДІЛЮ,

в приміщенні

Української Мишигенської Ліги

при 6690 Michigan Avenue в Дітроїті

СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАТОРСЬКИЙ КУРС

З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

ОРГАНІЗАТОРСЬКІЙ ВИШКІЛ:

1. Кваліфікації і обов'язки організатора УНСоюзу;

2. Як здобувати членів (Психологія забезпечення акції);

3. Організація членської кампанії (Техніка забезпечення акції);

4. Наш "товар": роди забезпечення в УНСоюзі та їх добір і сполука;

5. Національна роль УНСоюзу в минулому і сучасному.

СЕКРЕТАРСЬКІЙ ВИШКІЛ:

1. Оформлення членів;

2. Обслуга членів;

3. Ведення книг і розрахунків Відділу;

4. Виплати членам;

5. Обов'язки секретаря у відношенні до членів.

ДОПОВІДАЮТЬ НА КУРСІ:

ВОЛОДИМИР СОХАН, заст. гол. предсідника і керівник рекордового відділу

ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар

ІВАН ВАЩУК, головний контролер

ВОЛОДИМИР ГІРНАК, обласний організатор

До участі в курсі зобов'язані Предсідники, Секретарі, їх Заступники, Касири і Організатори Відділів Окружні, а також інші Відділові урядовці і члени, які бажають активно працювати для Українського Народного Союзу.

ПОЧАТОК КУРСУ в П'ЯТНИЦЮ, 31-го БЕРЕЗНЯ, о год. 7-й веч.

В СУБОТУ між 1-3 год. по пол. відбудеться

СПІЛЬНИЙ ОБІД

в часі якого відбудеться

вручення плякет новим членам Клубу Заслужених Союзівців.

Для замічених курсантів буде забезпечене приміщення.

Курс закінчиться спільною знімою його учасників.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

А. ТРИШ, голова Д. ІВАСИШИН, секретар

АМЕРИКАНСКА ПРОВІНЦІЯ ОО. ВАСИЛІАН

— оголошує —

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНКУРС

на

КОРОТКІ НАРИСИ (ЕССЕ) ЖИТТЄПИСУ

Св. Свящ. Йосафата Нунцевича, ЧСВВ

з приводу

СТОРИЧЧЯ ЙОГО КАНОНІЗАЦІЇ (1867-1967)

НАГОРОДИ ЗА НАРИСИ:

1. Діти 7 і 8 клас початкової школи (300-500 слів) \$ 25.00

2. Середньо-шкільна молоддь (800-1000 слів) — 50.00

3. Студенти коледжу (1200-1500 слів) — 100.00

(Можна писати або в українській або англійській мовах.)

Нагороджені праці оповістимо в українсько-католицькій пресі. Надісланих рукописів не звертаємо. Ваші рукописи, як можливо, машинописом, вишліть найпізніше до кінця вересня 1967 р. на адресу:

Very Rev. NICHOLAS M. KONUT, OSBM

Provincial Superior

22 East 7th Street New York, N.Y. 10003

МАЛИЙ КАТЕХИЗМ

Уложив о. ІВАН РУДОВИЧ

Катехит і професор учит. семінарії у Львові (1929).

Ціна з пересилкою 60 центів.

СВОБОДА, 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Увага Лещетарі!

Свіжий великий сніжок на СОЮЗІВЦІ!

НАЙКРАЩА НАГОДА ДЛЯ ЛЕЩЕТАРІВ!

НЕМА ТО ЯН НА СОЮЗІВЦІ ЗИМОЮ!

Союзівка відкрита цілий рік!

ЛЕЩЕТАРСЬКІ З'ІЗДИ НА СОЮЗІВЦІ

з виїздом на СОЮЗІВЦІ та близько два лещетарські центри Каталія в Елленвілі і Мінеаска, Кергонскон, Тіліні 15 хвилин від Союзівки — на Мінеаска, З'їзди для завантажених — 1500 фт. Т. Ваг. та 500 фт. Ваг. Також ші-ні з'їзди при електр. освітленні — роблення штучного снігу.

Спеціальна знижка для гостей СОЮЗІВКИ — \$3.50 на день. НА СОЮЗІВЦІ чудові з'їзди для ПОЧАТКУЮЧИХ лещетарів. Безплатно виїзд літнього до гори. Також гарні місця для САНКУВАННЯ. Ізда на ЛІЖВАХ.

ТОМУ НЕ ПРОПУСКАЙТЕ НАГОДИ. СПІШИТЬ ЗАМОВЛЯЙТЕ ВЖЕ.

СОЮЗІВКА — тел.: Kerhonkson (914) 626-5641

